SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 60. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 29, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1991 Ч. 60. РІК XCVIII.

І шепчуть спрагнені уста: «Христос воскрес!» Невже?... Невже ж?...

„ЧУДО ВІРИ"

ПАСХАЛЬНИЙ ПРИВІТ 1991
ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ ТА БОГОЛЮБНИМ ВІРНИМ

МИР У ГОСПОДІ І АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Христос воскрес!

В цей світлий празник Христового Воскресення Свята Мати Церква устами своїх священнослужителів взиває свої дітей до взнеслої надземної радости, кажучи: „Цей день учинив Господь, радіймо й веселімся в ньому!" (Пс 118,24). Бож „сьогодні все наповнилося світлом: небо, земля і глибини підземні!" Тому то „Небеса достойно хай веселяться, земля ж нехай радіє, нехай святкує увесь видимий світ і невидимий, Христос бо воскрес — радість вічна" (кан. воск. утрені). Сьогодні, бо „воскресення день просвітімся, люди! Пасха Господня, Пасха від смерти, бо до життя і від землі до небес Христос Бог наш перевів, — перемоги пісню співаємо" (там же).

Великодня радість сповняє серця віруючої людини, бо в ній торжествує правда, а посоромлена брехня; в ній ликує життя, а переможений гріх, злоба, і смерть. В цьому житті бувають не раз радісні хвилини, що веселять серце людини. Однак така радість скоро проминає, вона бо основана на туземних, дочасних підвалинах, які не мають постійности. Пасхальна бо радість не з цього світу. Вона ж основана на надприродній правді, що об'явлена в Євангелії. Її сам Христос приніс на цей світ і потвердив її своєю смертю на хресті і своїм світлим воскресенням. Наша воскресна радість є в правді Божій, в істині Христовій. Тому то тільки з Христовим Спасителем, як дуже влучно наша свята Церква взиває, „очистьмо почування і побачимо Христа, осяяного неприступним світлом воскресення, щоб ясно почути, як Він мовить: Радійте всі, що пісню перемоги співаєте" (пісня 3-тя, Воскресний канон Утрені).

Цю пісню перемоги сьогодні співають наші брати і сестри на рідних наших землях. Вони бо впродовж майже половини сторіччя покірно й терпеливо несли свій хрест лютого переслідування, напруги або смерти, йдучи терпеливо хресною дорогою за Христом Господом. Приневолені піти до новітніх катакомб, вони там прославляли Господа, наражуючи себе і свої родини на переслідування, в'язниці або на каторги. Йдучи отак слідом за терплячим Спасителем, вони мужньо визнавали свою святу прабатьківську католицьку віру і тайком вщеплювали її своїм діточкам і внукам.

Світ не знав, а може і не хотів знати про них і мовчав. А вони перед усім світом були постійно погорджувані, обчорнювані або заперечувані, як ті, що не існують, як ті, що самі себе зліквідували, або як ті, що стоять на перешкоді до екуменічного зближення і порозуміння. Мимо постійної і наполегливої, всюди присутньої атеїстичної пропаганди, наші вірні миряни, наші хоробрі покірні по-мирянськи перебрані ченці і черниці зберегли свою святу віру. Вони йшли слідами своїх ревних священиків-воїнів Христових і незламних героїв-єпископів. Вони стали новітніми ісповідниками святої Христової віри.

В обличчі нечуваного переслідування, фізичних та психічних тортур, ні один з наших священиків упродовж цієї півсторіччя довгої Великої П'ятниці не заламався, ні не відрікся своєї святої віри, ні своєї святої вселенської Церкви. І то не тільки ті перші Владики, що їх насильно запроторено в тюрми і каторги в 1945 році, але і також їх перші, а відтак другі вже в катакомбах виховані наслідники, що недавно вийшли з катакомб. Цього ми самі ніколи не повинні забути і ніколи не перестати пригадувати нашим дітям і внукам та нашим приятелям і недругам, бо це ж не ми, а сам Воскреслий Христос-Переможець через заступництво нашої небесної Покровительки, Пресвятої Богородиці, вчинив в нашому народі це нечуване в історії чудо віри. Йому ж хай буде вічна слава!

І так терпеливо, несучи свій хрест за терплячим Спасителем, наша Мати-Церква на рідних землях дочекалася світлого її воскресення. Цього бо року наші брати і сестри мають подвійну пасхальну радість, бо святкуватимуть Христове Воскресення вперше від багатьох років у своїм власнім Соборі Святого Юра з Батьком і Главою всіх українців католиків — з Блаженнішим нашим Отцем Мирославом Іваном. До цьогорічньої великодньої радости багато причинився сам Святіший Отець, Папа Іван Павло II, що без найменшого вагання недавно затвердив наших десять тайно в катакомбах висвячених Владик. У своїй батьківській дбайливості і любові до нашої Церкви й народу він робить усе можливе, щоб наша Церква на рідних землях могла скоро прийти до повного розквіту.

„Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків,..біжімо витривало до змагання , що призначене нам, дивлячись пильно в Ісуса" (Єв. 12,1), — каже св. Павло. І справді, ми, українці католики, може більше, ніж другі народи, маємо таку велику хмару свідків, героїв віри, наших рідних братів і сестер, відновім і скріпім в серцях наших живу віру батьків наших і витривало і мужньо визнаваймо її. За прикладом наших братів і сестер на рідних землях, не жалуймо ні часу ні енергії, щоб спомагати нашу святу Церкву тут в Америці і там на рідних землях.

Всім Вам, дорогим моєму серцю, Всечесним Отцям, Преподобним Сестрам та всім вірним бажаю з усієї душі Божого миру, радости з небес та обильних Божих ласк . „Согласно заспіваймо, веселімся разом днесь. Ісуса прославляймо, Він бо із мертвих воскрес!" — Христос воскрес! — воістину воскрес!

† **Стефан, Митрополит**

Дано в Філядельфії при Соборі Непорочно Зачатої Пресвятої Богородиці в Квітну Неділю, 24-го березня 1991 року Божого.

УСІМ НАШИМ СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ, БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
— і —
В-ВО „СВОБОДА"

Фрагмент з деревориту Якова Гніздовського.

І там і тут...

І там і тут хмарки біжать,
Сміється вітер молодий,
Зелено руняться збіжжя
І наливаються сади.

І там і тут ліси шумлять,
Весна клекоче в грудях рік,
Встає невиспана земля
І сипле іскри з-під повік.

І там і тут малює став
Далекі заграви пожеж.
І шепчуть спрагнені уста:
„Христос воскрес!" Невже? ... Невже ж? ...

Роман Купчинський

1941 р.

„БЛАГОСЛОВЕННИЙ І ЩАСЛИВИЙ СВІТАНОК"

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всечесним Духовним Отцям, Преподобним Ченцям і Черницям, усім Дорогим Вірним Помісної Української Католицької Церкви та всьому Українському Народові
Мир у Господі
і наше Архиєрейське Благословення!

Христос воскрес!
Воістину воскрес!

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

Благословенний і щасливий був це світанок тисяча дев'ятсот шістдесят років тому в Єрусалимі. Святе місто Давида ще спало по святкуваннях ізраїльської Пасхи, скрізь ще було тихо, сіріло небо, природа готувалась, щоб прокинутись зі сну. На горі Сіон кілька жінок тихенько готувались у коротку дорогу за місто, де три дні передше зі сльозами бачили вони, як хоронили тіло мертвого Вчителя. Ось і їхні тихі кроки; вони тихо між собою говорять, як треба б поправити все те, що в п'ятницю зроблено в поспіху, недокладно, в часі похоронів. Небо вже загорілось на сході, легіт ранньої свіжої весняної прохолоди привітав єрусалимські мури. І ось за кілька хвилин ці жінки є свідками події, що змінила світ, людину, відкрила нове буття людства, створила новий корінь життя людини і стала основою нової людської сім'ї на землі, яка почала прямувати не в невідому майбутність історії, але в нове відкрите вічне життя надприродного буття в Бозі.

Гріб відкритий, хоч був запечатаний; сторожа зникла під впливом легкого землетрусу, який налякав вояків; камінь від гробу впав і вояки-сторожі встигли побачити, що стерегли не Тіло Розп'ятого, а поскладені полотнища, в які Він був обвинутий. І жінки почули: „Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса Назарянина, розп'ятого. Він воскрес, його немає тут. Ось місце, де його були положили" (Мр 16,6).

Така, здавалося б, коротка, таїнственна, без ніяких людських чи земних прикрас подія, що ввійшла в історію як Божа перемога над злом, гріхом і смертю, стала фундаментом Христової Церкви — корабля спасення, стала запевненням віри, що Христос справді Спаситель і Володар світу, Його володінню не буде кінця і Його Церкву не подолають ніякі навіть пекельні сили. Благословенний той ранок, коли перші промені весняного сонця озолотили порожній гріб і привітали Христове Воскресення, як колись зоря Його Народження. Відтоді християнське людство оспівало цю подію найкращими піснями прослави і радости, що Христос справді встав з гробу, щоб своєю смертю і воскресенням дати людям нове життя, зміст і ціль життя: „Раннім ранком линьмо і, замість мира, пісню принесім Владиці, і побачим Христа — сонце правди, що всім життям просвічує" (Канон Пасхи, пісня 5).

Христове Воскресення — це не тільки історична подія, що осталась нам для радісного спогаду. Це подія, яка змінила людину. Погляньмо, як змінились зразу розбиті духом апостоли, коли Христос явився їм по своїм воскресенню: з переляканих, розгублених, сумних і нездатних до якоїсь дії — у них вступає радість, мир, відвага і якась дивна духовна сила, з якою вони невдовзі дією Святого Духа підуть здобувати для Христа світ! Так діяло і діє досі Христове Воскресення. Христове Воскресення — це благодать переміни душ наших, бо знаємо, що, „не йдучи за хитро вигаданими байками, ми об'явили вам потугу й прихід Господа нашого Ісуса Христа", — писатиме потім св. Петро (2 Пт. 1.16). Без Воскресення Христового ми були б тільки тихими учнями Христових слів без сили Його перемоги, без віри в його володіння, без надії у Його слова життя вічного і всяку перемогу Його правди, без радости, що ми відкуплені, що ми з Ним воскреснемо (див. 1 Кр. 15, 17-19)!

Дорогі Браття і Сестри! Велика ця благодать Христового Воскресення, Його перемоги. Ми нею живемо, працюємо, боремось, творимо. Ми отримали цю благодать в нашім Хрещенні, коли, погружені в води Хрещення наче в гробі, ми воскресли благодаттю води Хрещення до нового життя в Христі, розп'ятім і воскреслім. Смерть гріха над нами більше не панує (див. Рм. 6,8-11). Давши нам те нове життя, Христос став Володарем нової Людини, нового Народу, якому ім'я — Вселенська Церква, велика сім'я Народів, якої ми є дітьми і спадкоємцями, яка з Христового веління є одна, свята, соборна й апостольська, як це ми постійно говоримо в нашім „Вірую".

Яким щасливим є для нас цьогорічний Празник Воскресення! Як перемінив нас цей Великий День, цей Празників Празник! Ми повні радости, миру й щастя! Наші сльози стали немов самоцвітами небесної втіхи і блаженства, ми хочемо обняти кожного, бо кожна людина стала для нас братом у воскреслому Христі. Ми забули про зло, лихо, бо щез гріх, бо ми вільні і щасливі в Христі Господі, якому вольними устами співаємо славу Воскресення як учасники Його вічної Пасхи!

Празник Воскресення Христового повинен бути для нас не тільки згадкою тієї благословенної події, але ми в

(Закінчення на стор. 7-ій)

ПРИВІТ ДЦ УНР

У світлий празник Воскресення Христового шлемо від Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі найщиріші привітання українському народові в Україні, що в незвичайно складних обставинах підноситься із свого пригноблення на повний зріст. Бажаємо снаги і нових світлих починів усім демократичним силам в Україні, щоб вистояти у добрі, у вірі у Воскреслого Христа і у непоборний дух свободи України, щоб у недалекому майбутньому здобути незалежну соборну демократичну українську державу, а тим самим відновити Українську Народну Республіку з-перед семи десятиліть — 1918-21 років.

Ми вітаємо всю українську спільноту в діяспорі, зокрема ієрархів українських Церков — Святішого Патріярха УАПЦ Мстислава, Главу Української Греко-Католицької Церкви Кардинала Мирослава Любачівського та провід Євангелицько-Баптистських Громад, які стараються відродити Христову Церкву в Україні.

Вітаємо Представництва ДЦ УНР і Товариства Прихильників УНР, що діють в системі ДЦ УНР.

Вітаємо президію Світового Конґресу Вільних Українців і усі крайові централі нашої діяспори та їх членство.

Вітаємо молодечі централі — Пласт, СУМ, ОДУМ, МУН, все жіноцтво, організоване в Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій, українські наукові й мистецтвознавчі установи.

Бажаємо усім їм рішучости й завзяття та пильности у їх професійній праці, щоб силою любови і глибоко продуманою працею підтримати змагання України до свободи, піднести опущену гілку червоної калини.

Христос Воскрес!

Нехай же дзвони рідних Церков у своїм відгомоні проголосять —

Воістину Воскрес!

ДЕМОКРАТИЧНІ СИЛИ В МОСКВІ ОБУРЕНІ УКАЗОМ М. ҐОРБАЧОВА

Москва. — Західні пресові агентства і акредитовані в СССР кореспонденти інформують, що демократичні сили в Москві і взагалі в Російській федерації обурені поведінкою консервативного режиму і указами президента-диктатора Міхаїла Ґорбачоа, який фактично передав владу, без відома міської управи Москви, в руки міністра внутрішніх справ СССР Боріса Пуго, генерала КҐБ, щоб не допустити до заплянованих демонстрацій, які мали відбутися в четвер, 28-го березня в год. 7-ій вечора.

Б. Пуго і керівництво КҐБ ввели до Москви військові частини, танкові і панцерні підвідділи, додаткове число міліціонерів і чорноберетників, які обмежили рух в місті, відгородили поліційними барикадами всі доступи до Красної площі і заявили, що не допустять до жодної демонстрації під час тривання спеціяльної сесії Верховної Ради РСФСР на якій комуністичні партапаратчики та їхні спомагачі збираються позбавити Боріса Єльцина головства у Верховній Раді Російської федерації, а тим самим припинити його політичну кар'єру, хоч в цьому останньому вони можуть дуже помилятися.

На заклик Руху „Демократична Росія" масово відгукнулись майже усі демократичні й ліберальні організації. Вони плянують, не зважаючи на заборони, військо, барикади, помахування рукою диктатора М. Ґорбачова і указу про заборону демонстрацій до 15-го квітня, влаштувати в Москві багатотисячну демонстрацію демократичних сил і їхніх прихильників. Кореспонденти кажуть, що організатори очікують півмільйона учасників, які не бояться погроз Ґорбачова, присутности армії і війська міністерства внутрішніх справ та міліції у переконанні, що совєтські вояки не будуть стріляти у безборонних мирних демонстрантів, які не збираються силою валити теперішню систему й уряд, а тільки хочуть висловити голосно свою думку, яка не

(Закінчення на стор. 7-ій)

„СИЛА ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ"

ВЕЛИКОДНЄ-ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Та нині Христос воскрес — Первісток серед спочилих!" (1 Кор. 15:20)

Улюблені в Христі Брати, Сестри й Друзі в Україні та на чужині!

Вістка про Христове воскресіння — це світла, певна й найбільш радісна вістка всіх віків. Вітанням — „Христос воскрес!" — ми передаємо один одному невимовну радість, яка є в серцях віруючих у Бога. Вітаймо тому всіх від щирого серця цим радісним вітанням і передаваймо вістку про Христове воскресіння в це велике свято, бо це є свято світлої перемоги життя над смертю, світла над темрявою, правди над неправдою.

Христове воскресіння — це небувала подія, якій не можуть дорівняти всі воскресіння інших людей. Вони воскресли, жили й померли знову. Але Христос воскрес у безсмертя, щоб більше не вмирати, але щоб жити вічно. Воскресіння Христове — це запорука такого ж воскресіння в безсмертя кожного віруючого в Нього в той славний день, коли Він прийде другий раз, щоб забрати Свою Улюблену Церкву до Себе від землі, щоб прославитися в Своїх святих і щоб стати дивним у всіх віруючих.

Христове воскресіння — це унікальна подія. Воно є виявом Божої всемогутности й дії Його надприродної сили в природному світі, в історії людства. На схилку віків Христос приніс Себе вічним духом у жертву за наші гріхи один раз, щоб відкупити нас від вічної загибелі; Він воскрес для нашого оправдання, щоб дати нам вічне життя; і Він засів по правиці Величности на висоті, щоб заступатися за нас перед Небесним Отцем. „Один бо є Бог і один посередник між Богом і людьми — Боголюдина Христос Ісус" (1 Тим. 1:5).

Христове воскресіння — це славна подія. Своїм воскресінням Господь Ісус розірвав людську печать-неправду, вирвав жало смерти-гріх, зламав силу гріха — Закон (1 Кор. 15:56), вивів на світло життя і нетління (Тим. 1:10), показав силу майбутнього віку (Євр. 6:5) й об'явився Сином Божим у силі незнищального життя (Рим. 1:4, Євр. 7:16). О, яка це велична подія! Найславніша з усіх подій в цілій історії світу!

Христове воскресіння — це досконале Боже діло, яке стало певною запорукою нашого особистого й всенародного духовного воскресіння до цілком нового життя вже тепер, на цій землі. Бог хоче виявити в кожному з нас безмірну велич Своєї сили, бо Він може зробити значно більше над усе, чого ми просимо й про що думаємо, силою духовного воскресіння, яка діє в кожному, хто вірить. Все, що потрібне, — це від щирого серця покаятися у своїх гріхах і повірити в Господа Ісуса Христа, як у свого особистого Спасителя, — віддати себе Йому на спасіння від марного й гріховного способу життя, переданого від батьків.

В особистому житті людей і в історії нашого народу Бог не раз посилав чудові нагоди зробити новий початок, звернути на нову дорогу. Саме тепер, у Своїм милосерді, Він послав нашому народові ще одну таку золоту нагоду в Україні. Як страшно було б її переочити, злегковажити й змарнувати! Преславною вісткою Христового воскресіння Бог закликає кожного особисто й усіх загально: покиньте невірство, безбожність, неправду, незгоду, сварню, злобу й усякий інших гріх, а виберіть духовне воскресіння, блаженне життя і світлу майбутність під проводом Божим! Прийміть Божу віру, надію і любов! Станьте на нову дорогу — дорогу святости, спокою і добра! Христос сказав: „Я є Дорога і Правда і Життя! До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене" (Ів. 14:6).

Христос воскрес, щоб стати правдивою і живою дорогою до Бога, Який полюбив людей і хоче прийняти, простити й підійняти всіх на рівень Божих дітей. Чому байдуже стояти осторонь від Бога, коли „без Бога ані до порога"? Весь світ уже побачив і переконався, що дорога безбожних веде до нещастя, руїни й прокляття. Голод, біда і злидні на дорогах безбожних від початку аж до кінця. А хто може зміряти моря гірких сліз, невинної крови й невимовних мук, спричинених безбожниками? І хто може зрахувати всі кістки невинних людей, закатованих руками безбожників, в масових могильниках і розсіяних по полях, дебрах і лісах? Оце лиш короткий підсумок жахливого життя і мерзенних плодів людей без Бога!

Тому, коли ще є день Божого змилування, Він закликає всіх людей: „Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько! Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій свої задуми, і хай до Господа звернеться, — і його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!.. Зверніться до Мене й спасетеся всі кінці землі, бо Я є Бог, і нема більше іншого Бога!" (Іс. 55:6-7, 45:22).

Нехай вістка Христового воскресіння зверне наш зір на вічно живого Спасителя, а сяєво Його слави осінить кожне серце світлом правди в пізнанні Бога та Його незмірної любови! Молімося, щоб у цей святковий час кожна людина почула й від серця повірила, що „Христос воістину воскрес!" Тому воскреслий Христос „може й вповні спасати тих, що через Нього до Бога приходять, бо Він завжди живий, щоб за них заступатися" (Євр. 7:25).

З любов'ю, Ваші, в Христі, брати й слуги, —

Пастор Володимир Домашовець, голова Всеукраїнської Євангельсько-Баптистського Братства
Пастор Олекса Р. Гарбузюк, емерит-голова й головний консультант Братства
Пастор Йосафат Іваськів, генеральний секретар Братства

Великдень, 1991 року Божого

АМЕРИКАНСЬКІ ЕКОНОМІСТИ передбачають, що фінансова допомога союзників, призначена для ЗСА за воєнні дії проти Іраку, може значно перевищити дійсні воєнні видатки, яких зазнали ЗСА. Вашінґтон ці припущення відкинув, заявляючи, що ЗСА ніколи не підуть на те, щоби використовувати фінансово своїх союзників, а коли б таке сталося, то надвишку буде негайно повернено. Обіцяна союзниками фінансова допомога виносить 54.5 біл. дол., досі вплачено 26.6 біл. дол. Очікується, що в найближчих днях Кувайт і Савдійська Арабія [illegible] свої зобов'язання, приобіцявши Америці по 16 біл. дол.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00 Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00 Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Весна і Великдень

Із зимою в'яжеться свято Різдва Христового, з весною в'яжеться свято Воскресення Христового. Американці бажають собі щороку у січні місяці „білого Різдва", забувають, що у Вифлеємі, Назареті й усіх інших місцевостях, де народився, виростав і навчав Христос, нема снігу, і тамошні люди, переважно, взагалі не бачать білого, пухнастого, зимного снігу. Сполучати календар із двома найбільшими у році церковними святами — небезпечно, особливо ризиковно в Америці, де у кожному стейті інша погода і де та погода робить мешканцям прикрі й приємні несподіванки. А все ж символіка кожного з цих двох великих свят залишається вірною і вічною, прегарною і незмінною. І тому у щорічних міркуваннях з нагоди Різдва Христового, чи — як ось тепер — з нагоди Воскресення Христового згадуємо знову прегарну символіку, бо вона завжди пов'язується з актуальною українською проблематикою, з нашим життям.

Природа будиться із скованого льодом, морозявого сну, все зеленіє, процвітає, щоб пишно розгорнутися літом. Люди в Україні не рахували і не рахують, скільки-то літ минуло від часу втрати державної самостійности у добі Козаччини та навіть у новітній добі короткотривалої демократії. Щоденна безрадісна дійсність приковує увагу синів і дочок Української Землі до тих нестатків, у яких живе нарід. Тепер уже усвідомили, що большевицька пропаґанда годувала нарід брехнями про дійсність у Західній Европі й у Північній Америці, бо, приїжджаючи сюди з України, вони бачать і тутешні крамниці і весь високий життєвий рівень, хоч часто-густо все це здається нашим землякам як щось фантастичне, у що трудно повірити. Це стосується не тільки матеріяльного стану на Заході, але і сфери духу, стосується величавих святинь, переповнених кожної неділі і кожного свята вірними, із прегарними хорами та всією молитовною атмосферою. Церкви в Україні вже відкриті і теж повні вірних, хоч іде ще затяжний бій за переведення святинь назад на доми молитви, бо в добі комуністичної догми, що „релігія — це опіюм народу", до тла руйнували Божі храми або обчімхували церкви із святих образів, ікон, чаш й усього церковного майна та перетворювали на різні склади, або — в найкращому випадку — на музеї. Скільки їх свідомо-злочинно й пляново знищили, спалили, зруйнували... Це була 70-літня зима в Україні.

З весною прокинувся нарід і почалася відлига. Процес національного відродження ще не закінчився, але зробив величезний поступ. Церква, з якою український нарід був споконвіку тісно пов'язаний, стала одним із найперших чинників відродження, бо люди линули і линуть до Неї. Довгі-довгі роки не вільно було в Україні дзвонити на Великдень. Не вільно було дзвонами сповіщати, що Христос Воскрес, що сталося чудо чудес, з якого поневолений нарід черпає віру й надію, що не пропала Правда, а воскресне, бо Христос „смертю смерть подолав". Немає іншого, кращого й більш переконливого джерела віри у перемогу Української Правди, як свято Воскресення Христового. І тому мало є недовірків в Україні, так само, як мало є таких, для яких Маркс і Ленін все ще є божками. Ненависть супроти комунізму йде впарі з відродженням рідного патріотизму та з пієтизмом до рідної Церкви. Коли у цьому році церкви в Україні заповняться ще більш віруючим народом і ще голосніше залунає радісна пісня „Христос Воскрес", — то це буде також логічна реакція на немудру спробу в референдумі кремлівського диктатора силою, до все ще існуючого марксизму-комунізму в СССР, накинути ще й „неділимство" й силою здушити національний, свободолюбний рух. Як Святий Вечір під Різдво, так і Великдень був завжди нагодою до особливо святочного прибрання столу — після Великоднього Посту і його шпилю у Велику П'ятницю. Цього року наші земляки в Україні відчуватимуть особливо боляче брак багато чого потрібного на свята, що у вільному світі є чимось самозрозумілим. До цієї мізерії довів людей комунізм. З боротьбою за свободу йде боротьба за хліб насущний. Але ця журба минеться. Не може бути, щоб Україна із своїм чорноземом і великими природними багатствами завжди терпіла наслідки марксистського злочинного експерименту. Ми святкуємо Воскресення Христа, ми звеличаємо те чудо чудес та усвідомлюємо при цій нагоді, що мусять розвалитися лиха, творені підлими людцями, й мусить з весною перемогти Правда, за яку згинув на хресті Богочоловік.

Володимир Локоть

З ВЕЛИКОДНІХ ЗВИЧАЇВ

„Що край — то звичай", говорить давня наша пословиця. В різних закутинах нашої Батьківщини були гарні, зворушливі звичаї, що передавались у нашому народі з покоління в покоління. Найбільше нагоди всякого роду звичаїв і обрядів дають нам великі свята в часі Великодня, першу радість приносить нам остання неділя перед Великоднем — Шуткова неділя, в деяких околицях звали її вербною.

В суботу з полудня, напередодні Шуткової неділі, збиралися біля церкви в моєму родинному селі Тростянці Великому, біля Залозець на Зборівщині, члени церковного Братства і разом йшли на береги річки Смолянки різати прути лози. Вже з натятою різаною лозою з гордістю верталися до церкви, переходили селом поважно, спокійно і при вході до церкви складали лозу й відходили. У Шуткову неділю на Службі Божій парох о. Іван Пясецький святив лозу, потім її роздавали вірним члени церковного Братства.

По Службі Божій розходилися вірні додому з гілками свяченої лози. З дуже давніх передхристиянських часів зберігся звичай злегка вдаряти при зустрічі один одного лозою, промовляючи: „Не я б'ю, лоза б'є, від нині за тиждень Великдень!" Посвяченою лозою виганяли пасти вперше худобу на пасовище, а решту лози господарі застромляли в землю на своїй ниві на добрий урожай.

Останній Великий тиждень перед Великоднем до четверга господарі старалися покінчити польові роботи, а від четверга вже заходять свята. У страсний Четвер увечері відправлялися Страсті Христові, після яких вірні в моєму селі верталися додому з запаленими свічками. У страсну П'ятницю в нас не працювали. Святочно тричі обносять Плащаницею навколо церкви.

У нашому селі був звичай в останній тиждень перед Великоднем чистити дерева між гробами, які буйно росли і прикрашували не лише цвинтарі, але і церкву. Гілля з перечищеного дерева зносили на купи на цвинтарі і в Великодню ніч спалювали Богові на жертву.

У Великодню ніч молодь розводила велике вогнище, для чого в додатку обов'язково щось з собою приносили на вогонь, — найцікавіше було палення бочок шміру, які ставили одну на одну, навіть по чотири й більше. Великодній вогонь підносився понад церкву і дерева і його було видно не лише у нашому селі, але ген далеко в сусідніх селах. До вогню часто доставляли різне господарське знаряддя. Поважні і статочні господарі сідали довкола вогню і спокійно підгортали на вогонь недогоріле гілля.

Пригадую цікавий момент, як із-за корча до вогню покотилося колесо від воза. Поважний і статочний господар Андрій Кужіль підніс це колесо і промовив: „Аж тепер загріємося". За першим колесом покотилося більше коліс, які теж опинилися на вогні. Від горіючого вогню старші й молодь вже йшли просто до церкви на Великодню утреню. Після Великодніх відправ і свячення пасок Андрій Кужіль прийшов додому й побачив свій віз під шопою вже без коліс, які сам поклав на вогонь. Не мав іншої ради, як зайти на цвинтар, забрати обручі з попалених коліс і замовити у стельмаха, або в найближчий ярмарок у Заліщах купити нові колеса. Як не прикро було господарям — „добрим сусідам", що проґавили і не встигли допильнувати, але ніхто не сердився і ніяких претенсій не було. Доброю ознакою було, коли сам господар на цей великий вогонь щось додав із сухого дерева зі свого господарства — жертву сонцю і весні.

Оксана Сновидович

ПИСАНКОВИЙ ДИВОСВІТ

Потрапити на Коломийський базар було моєю давньою мрією. На перешкоді задуму ставали щоденні турботи. Але в один чудовий день друзі, мов змовившись, запропонували прогулянку до синіх Карпат, то ж не вагаючись вибралися до Коломиї. Це був чарівний Великодній дарунок, кращого не можна й бажати.

Дорога не з легких, але атмосфера, в яку заглибилися з перших хвилин, вартувала наших поневірянь. Це був справжнісінький український, чи ба галицький ярмарок. Гамірливий, велелюдний, різноманітний і багатий на товар. Вправні господарі й господині (ґазди) повиносили свій крам на продаж, а кожен покупець поспішав придбати необхідну, але майстерно виконану річ. Адже не за горами Великдень.

Із захопленням блукала поміж чудовими гуцульськими килимами, ліжниками з овечої вовни: традиційно вони мають чотири кольори. Це дає змогу зберегти й підкреслити чіткість геометричного орнаменту. Гарненькі верети, скатерки й серветки — все ручної роботи. А що вже кераміки й різьби — важко полічити: тарелі, підсвічники, вази, інкрустовані перламутром касетки та мережані рахви, ложки, чарівні рами. Спостережливий майстер примістив на землі різьблену оправу, вигідно використавши природне доповнення: блакить неба, маленьку смерічку, смарагд трави й трійку жовтеньких квіточок — ось тобі й образ! Кожен, хто прийшов на ярмарок, мав до вибору все, чого лиш душа бажає. Для парубоцтва — гарасівки та ткані пояси, а для дівоцтва — стрічки, коралі, перстені й браслети, прикраси на волосся (все різьблене з інкрустацією). Можна втомитися від переліку того художнього скарбу, що пропонувався до продажу.

Хоч була весна, тут можна було придбати кожух. На жердці висіли вишивані сорочки, запаски, барвисті хустки та рушники, — ще мабуть, з бабусиної скрині. А поряд — сучасне, але не менш мальовниче.

З поміж усього цього прегарного та чудового найбільше привабили писанки. Писанкове царство. Акуратно розкладені на стільнику: правдиві (з натуральних яєць — в лоточках чи підстелені сіном), дерев'яні — у величезних торбах чи макітрах. Головне те, що одні — життєрадісні та барвисті, другі — стримані, виконані в спокійних тонах, всі вони претенсійно виготовлені з тонким індивідуальним мистецьким смаком.

Писанкарство — традиційний, дуже поширений в Україні вид народного декоративного мистецтва. Він відомий з сивої давнини. Знана сьогодні писанка пройшла крізь віки певні етапи художнього розвитку. Ще язичники (наші предки, що вірили в божків) мали звичай на Великдень робити „крашанки" й обдаровувати ними родину, сусідів та гостей у цей святковий весняний день. Вважалося добрим символом дарувати яйце — початок усьому живому. Можливо „крашанки" були попередницями писанок. Їх виготовлення було і є звичним для кожної господині. Полягає у зафарбуванні рослинними (соком з лушпиння цибулі, виваром з сіна) чи мінеральними фарбами. Воно більш простіше й невибагливе, тоді як писанкарством займалися справжні майстрині з неабиякими малярськими здібностями та хистом.

Досить цікавими є споріднені з писанками „мальованки" — їх розмальовували пензлем; „дряпанки" — на забарвленій в один колір шкаралупі видряпували орнамент; „крапанки" — принцип виготовлення полягав у розбризкуванні крапель воску на поверхні яйця перед кожним зануренням у фарбу. Виглядає гарно, але все таки вершиною даного виду декоративного мистецтва є писанки. Вони відзначаються найбільшою художньою досконалістю, фактично є твором-шедевром в мініятюрі.

В християнському релігійному обряді писанка зайняла чільне місце серед великодньої атрибутики, а тому стала невід'ємною окрасою нашої української оселі. З настанням весни, а саме в період Великоднього посту, мисткині розпочинали виготовлення писанок. Це був урочистий час, бо кожна родина як селянська, так і міщанська прагнула якнайкраще підготуватися до свят: вичистити-вибілити хату, а при бажанні розмалювати стіни покуття, комин чи сволок, та обов'язково наготувати численні дарунки — писанок чи крашанок.

Традиційним матеріялом для писанок (та перелічених виробів) служили курячі яйця, інколи — дерево, глина і навіть камінь. Згодом додалися й гусячі яйця, а в Америці я побачила ще й пластикову основу писанки.

...З інтересом розглядала писанковий „букет" на Коломийському ярмарку. Перебирала кожну, аби уважно роздивитися складний геометричний візерунок. Рівно з тим, в уяві порівнювала раніш бачені писанки з різних районів України. На чорному тлі — дрібночленоване плетиво ромбиків з домішкою зелених і жовтих барв або на червоному „дні" дубове листя, „курячі ступки", „грабельки", „ялинки". Важко уявити б було, що можна так гармонійно поєднати жовтий зелений, червоний. А тут все можливе: гра фантазії, музика кольорів.

Гуцулочка-молодичка зауважила мою зацікавленість. „Любиш це" — весело запитала, вказуючи блискучими карими очима на писанки. Від несподіванки лише ствердно кивнула головою, а згодом додала: „О, так — це краса! Її можуть витворити твої руки?". „Можуть і творять!" — була відповідь. „Прийдіть після базару, я мешкаю в тій першій хаті, спитаєте за Марічкою". Ніяково було йти в гості до незнайомої людини, але я ніколи не бачила як народжується писанка! А це ж така можливість. Цікавість перемогла.

На маленькому ґанку, так розкішно різьбленому, нас зустріла дружня усмішка коралових уст господині. Діти побігли бавитися, а їй випала нагода попрацювати над улюбленим заняттям. Скромна „творча майстерня" Марічки: палітра фарб, десяток яєць у плетеному кошику, віск у мисочці і писак — нехитрий писанкарський інструмент — тоненький бляшаний конус на дерев'яному держачку.

Якоюсь таємничістю дихала ця оселя. Все заглибилося в старовинний вид мистецтва. „Тік'так" — цокотів настінний годинник, єдиний, що порушував тишу у світлиці. Мисткиня уважно вивчала форму яйця — виявляється це найважливіша деталь для техніки декорації. Вона складна, копітка та вимагає точності й зосередження. Замкненими лініями: горизонтальними, вертикальними, а далі й по діагоналі, окреслила своє-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Ганна Черінь

Воскресіння

Так недавно — сніг усюди,
Бездоріжжя манівця...
І здавалося — не буде
Цій зимі кінця...

Та весняне сонце владно
Розтопило впертий лід,
Розірвало сніжні рядна,
Через річку ходить вбрід.

І запахла вже з городу
Сонцем збуджена, нова
Свіжа зелень-насолода,
Перші проліски й трава.

І хоч ще земля холодна,
Сяду я на шпориші.
Простудитись навіть згодна,
Бо і я також природна,
І весна в моїй душі.

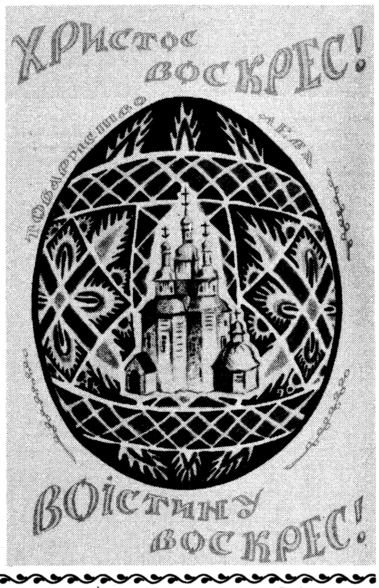
Із небес ласкавість синя
Гомонить з усіх сторін:
В світле свято Воскресіння
Великодній лине дзвін.

Пророста нова надія —
Свіжа, запашна трава.
Змиє люті сніговії
Тепла купіль дощова.

Дзвони, квіти і проміння,
Синьозора даль небес...
Кожне на свій лад створіння
Відчува: Христос Воскрес!

Вільна пошта бездротова,
Скрізь мандрують ці два слова,
Без імен і без адрес:
„Христос Воскрес!"

Воскресає наша слава,
Наша сила і держава —
Перше чудо із чудес —
З нами Бог!
Христос Воскрес!

Ольга Кузьмович

ПРИЗАБУТІ ВЕЛИКОДНІ

Любартові в альбом

Завжди боронюся перед споминами, бо, як кажуть, людина, що живе споминами, виявляє свою старість. Що, отже, спонукало мене саме цього року писати про оці призабуті, присипані порохом часу і забуття Великодні дитинства і молодости? Здається, причина, як у більшості з нас, так гарно названих „діяспорних українців", була в тому, що в останніх роках ми мали щастя після дуже довгого часу та безуспішної боротьби з настальґією зустрітися віч-на-віч із родинними сторонами, із рідною Україною, а в моєму випадку — із рідним Львовом. Але можна було ці спомини, ці давні картини заховати, як стрічку дуже особистого „відео", коли б не те, що посипалися зі Львова листи від віднайдених там близьких серцю львів'ян молодшого віку, для яких ці давні Великодні чи Різдва зовсім невідомі, як невідоме їм життя людей нашого покоління. І вони просять писати спомини для них, щоб вони могли заповнити прогалину півсторіччя.

Цікаво, що ці призабуті спомини Великоднів, з яких велика більшість зв'язана таки зі Львовом, зовсім не подобають на ті традиційно-рустикальні святкування, що їх усі плекаємо з великим захопленням у діяспорі. Десь тільки один-два рази виринають у них гагілки під церквою, і це в часі відвідин родини „на селі", а писанок у цілій нашій родині ніхто не писав і не вмів писати, — їх або купувалося в українських крамницях Львова, або їх ще літом привозили з вакацій на Гуцульщині. Не було також у нас у Львові звичаю писанок дарувати іншим, а були вони лише прикрасою великоднього столу. Обливання дівчат відрами води у Світлий Понеділок бачили ми лише на малюнках у книжках про народні звичаї, а ми у Львові символічно обприскували себе парфумою або туалетною водою, і то лише молодші члени родини.

* * *

Львівські Великодні мого дитинства і молодости зв'язані із домом Федаків при вул. Сикстуській. Дивним дивом, вони пригадують більше Великодню суботу, як Неділю, бо саме ця субота була там кульмінаційною точкою свят. Тоді від ранку прикрашувано стіл у великій їдальні під бачним оком бабуні, і в цьому брали участь усі члени родини жіночого роду. Стіл угинався від великодніх дарів, запах яких після тижня строгого посту був дуже привабливий. Позаду стола на білій як сніг скатерті стояли вишиковані як вояки високі баби (паски у бабуні не пекли), перед ними пишалася велика прибрана корінням гвоздиків шинка, лежали сувої домашньої роботи ковбас, хрін із зеленою гичкою, масло, сир, яйця, а там, де ще було місце, ставили солодке: обов'язковий сирник і традиційні бабусині „мазурки"— паперові тістечка. Між цим високий срібний свічник і гуцульська миска з писанками. Розуміється, ніколи не бракувало зеленого барвінку з його синіми квітками.

Десь по полудні приходив парох церкви св. Юра з дяком, і ми всі разом із службою збиралися на обряд свячення. Тоді ми вперше співали „Христос Воскрес!" Вдруге чули цю радісну пісню з хорів церкви св. Юра, де дзвінко співала її шкільна дітвора, на переміну із молодими питомцями Духовної Семинарії, в часі вечірньої Воскресної Утрені, що розпочиналася о год. 6-ій по пол. і на яку ми йшли цілою родиною, за виїмком дідуся, що ріквічно служив до Воскресної Утрені досвіта. Ми збиралися усі на сніданок щойно як він повертався з церкви, десь біля 10-ої ранку. Після поділу свяченим яйцем, що його переводили бабуня і дідусь зі загальними побажаннями, сніданок не був такий формальний як Свята Вечеря. Але він тягнувся, на думку молодших членів родини, дуже довго. Отож спомини Великодньої неділі зв'язані з почуттям легкої нудьги, переїдження і сонности. Ніяких публічних гагілок у Львові не довелося пережити.

* * *

Перший спомин Великодня „на селі", і це дуже ранній, є із підльвівського села Мшана, де парохом був прадід о. Січинський. До сьогодні залишилося на невидній плівці „фотоапарату", що його кожна людина тримає десь у закутках мозку, синє море фіялок, що стелилися по обох сторонах стежинки, яка вела з приходства до церкви. Воскресну Утреню прадід з уваги на гостей зі Львова і малу правнучку відправляв пізніше як звичайно, і про це були повідомлені парохіяни.

Ми усі з родини мали право стояти в часі довгої відправи у захристії, а після кінцевого „Христос Воскрес", від якого мала церковця аж дрижала, ми обов'язково усі в дорозі до приходства затримувалися біля гробу прабабуні, який прикрашували визбираними поблизу фіялками. Про там поховану Їмость і її маму Наталію Брилинську розповідала не раз бабуня. Обі ці жінки померли дуже вчасно, обі залишили сиротами лише по одній дочці, але в тих часах це було частим явищем і ніхто не дивувався, як люди вмирали надто вчасно. Розповідала бабуня, що Н. Брилинська мала лише 41 років як померла, але казали в родині, що дожила свого віку старушка.

Прадід Січинський довго жив самітно як парох Мшани і приходством рядила залізною рукою Кася, перед якою всі мали респект. Отож треба було після відвідин могилки поспішати, бо Кася не любила чекати з кавою і сніданком. Під час нього чути було співи дівчат біля церкви і аж кортіло туди побігти, але встати від великоднього сніданку перед старшими рівнялося смертельному гріхові.

* * *

Ось так і довелося бачити гагілки один або два рази в часі великодніх відвідин у Колодіївці. Але ці відвідини були дуже рідкі; мама ніколи не любила села, бо, як переконувала, завжди там перестуджується (ніхто не знав в тих часах про алерґію до сіна і трави). В осередку Колодіївки був т. зв. Двір, в якому колись жив парох, дідо о. Шепарович, а після його вчасної смерти маєтком правила його дружина, багата з роду полька, і один із синів. Бабця Ева виховала усіх шістьох синів згідно із волею мужа на українців, але до них, як і до усіх синових, говорила польською мовою. Щодо відвідин першої внучки був поставлений мамою ультимат, що бабця має говорити до неї лише по-українськи. Бабця того точно придержувалася, але помимо того відвідини наші в Колодіївці були рідкі, а малу внучку дуже боліло, що бабця лише до челяді і до неї говорить інакше як до всіх „дорослих".

Але на Великдень було в Колодіївці цікаво, бо там можна було побачити нескладні хороводи, а радше співи сільських дівчат, які, поштовхуючись, засоромлені гостями „з міста", стояли біля церкви довго після закінчення відправ. Найцікавіший, однак, Великдень в Колодіївці запам'ятався зовсім з іншої причини. Для дитини міста їзда верхи була незвичайно принаблива і, використовуючи

(Закінчення на стор. 7-ій)

Дирекція
Українського Народного Дому
в Ню Йорку

усім Уділовцям, Установам і Організаціям, які мають у УНДомі свої постійні домівки, всім, що користуються із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого ресторану та Клюбу „Лис Микита" і всій Українській Громаді Ню Йорку

— бажає —

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

140-142 Second Ave., New York, N.Y. (212) 529-6287

Українцям у цілому світі
щирий Великодній привіт
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересипає

Президія
Фундації Приятелів
Енциклопедії України

6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747

Христос Воскрес!

Із світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття
бажає
Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Джерзі Сіті

SELF-RELIANCE FEDERAL CREDIT UNION
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306
(201) 795-4061
Branch: Trenton, N.J., 98½ So. Broad Street, 08604
(609) 695-1043

ВЕЛИКОДНЄ ПРИВІТАННЯ
ПРЕЗИДІЇ
СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

З нагоди великого Свята
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
— вітаємо —

нескорений український народ у його боротьбі за свої права, за правду, волю і незалежність бути господарем на своїй землі.

Вітаємо українську спільноту в діяспорі і в Україні і всіх наших Церковних Ієрархів, проводи наших релігійних, політичних і громадських організацій та установ.

Вітаємо Управу Народного руху України за Перебудову на чолі з відомим поетом Іваном Драчем і депутатом до Верховної Ради України.

Нехай Христове Воскресіння скріпить нашу надію на остаточну перемогу добра над злом, правди над неправдою, світла над темрявою та життя над смертю. Український нарід пройшов свій страсний тиждень і ми твердо віримо, що наближається день воскресіння української державности. Нехай істина Христової перемоги сповнить нас радістю і скріпить нашу віру в недалекий День Воскресіння нашої батьківщини.

Христос Воскрес!

За президію Секретаріяту СКВУ:

ЮРІЙ ШИМКО — **президент**
ВАСИЛЬ ВЕРИГА — **генеральний секретар**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Професорам і Студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям на Фундацію Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому Українському Громадянству

бажає

УПРАВА ФУНДАЦІЇ
Українського Вільного
Університету

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 2nd Avenue • New York, N.Y. 10003

З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ
Воскресення Христового
— вітаємо —

ввесь спортовий Актив Товариства, усіх Членів, Прихильників „Чорноморської Січі" і Спортові Централі УСЦАК, УСЦАК-Схід, Братні спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному Світі та в Україні із щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно.

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Управи
Українського Спортово-Виховного
Товариства „Чорноморська Січ"
і Січової Фундації, Інк., Нюарк, Н. Дж.

Блаженнішому Патріярхові Мирославові Іванові Кардиналові Любачівському, відданим ідеї патріярхату Владикам, Монашим Чинам і Священикам, Фундаторам, Жертводавцям Патріяршого Фонду, Членам і Працівникам Товариства св. Софія та всьому Українському Народові на Батьківщині в розсіянні

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
бажають

ЗА ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЯ у ЗСА
і
КОМІСІЮ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

Д-р Романа Навроцька — **Д-р Роман Осінчук**
Інж. Юліян Головчак — **Д-р Леонід Рудницький**

Христос Воскрес!
З світлим празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Усім Центральним Організаціям та їхнім Відділам — членам ЗУАДК-у, усім Організаціям та усім Особам — добродіям ЗУАДК-у, усім Жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у та усім нашим братам і сестрам в Україні і поза Україною сущим — мирних і радісних свят ВЕЛИКОДНЯ, кріпкої віри у неминуче Воскресення української державности та щедрої наснаги у допомозі українським братам і сестрам

бажає

Екзекутива і Дирекційна
Рада Злученого
Українського
Американського
Допомогового Комітету

UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE
1319 West Lindley Avenue, Philadephia, Pa. 19141
Tel.: (215) 455-3774

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
вітаємо щиро
всіх наших Членів та Прихильників
бажаємо їм
Веселих Свят! — Христос Воскрес!
та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТІВКА
в НЮ ЙОРКУ

вітає
всіх своїх Членів і все Українське Громадянство
зі Світлим Святом
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
та бажає Їм
МИРУ, РАДОСТИ, ЩАСТЯ і ЗДОРОВ'Я!

ДИРЕКЦІЯ

304 East 9th Street, New York, N.Y. 10003 — Тел.: (212) 533-2980

З нагоди Радісного Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
ВП. Членам і всій Українській Громаді пересилає найсердечніші побажання
Веселих та Щасливих Свят!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ"
І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
„САМОПОМІЧ" в Пассейку

229 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055 — Tel.: (201) 473-5965

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК
«ПЕВНІСТЬ»

Найщиріші вітання і побажання
Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам банку „Певність" та всьому Українському Громадянству
складає

ДИРЕКЦІЯ

1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK

932 - 936 N. Western Ave. Chicago, IL 60622 (312) 772-4500
2166 Plum Grove Rd. Rolling Meadows, IL 60008 (312) 991-9393
DRIVE UP **CASH STATION®** WALK UP
820 N. Western Avenue Chicago, IL 60622 (312) 276-4144

Христос Воскрес!
З Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
усім нашим Членам і їх Родинам, Прихильникам та всьому Громадянству
БАГАТО РАДОСТИ, ЩАСТЯ І ВСЬОГО ДОБРА
— бажають —

Управа, Дирекція і Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ЩАДНИЦІ
у Філядельфії

Ukrainian Savings & Loan Association
8100 Roosevelt Blvd. — **1321 West Lindley Ave.**
Philadelphia, Pa. 19152 — **Philadelphia, Pa. 19141**

STI
scope travel inc

Tel. (201) 378-8998. Fax: (201) 378-7903 Toll Free: 1-800-242-7267
1605 Springfield Ave., Maplewood, N.J. 07040

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!

МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Мейплвуд, Н. Дж. **Евгенія Ратич**

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р Любомир, Оксана і Роксоляна КУЗЬМАКИ

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Остап, Віра, Дора і Аніса ТЕРШАКІВЦІ

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Родині та Знайомим
бажає
Д-р Стефанія Гук з Родиною
С. Орендж, Н. Дж.

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇЙ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажає —
д-р Богдан і Богданна Худьо з донями Міріям і Ромою

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
пересилають
д-р Роман і Ольга Граб

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Друзям та Вельмишановним Пацієнтам
бажає
д-р Марта Політило з родиною
Ірвінгтон, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
Родині, Знайомим і Приятелям
— бажає —
д-р Евген Степан Грабарчук

Із Празником
Воскресення Христового
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ПАЦІЄНТАМ
Веселих Свят
бажають
д-р Юрій і Мотря Сосенки з дітьми Адріяном, Анеткою і Аляною

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величним і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон, Христя СНИЛИКИ

З нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажаємо всіх благ
Рідні, Приятелям і Знайомим
Слава й Остап Олесницькі
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій ОЛЕСНИЦЬКІ
Мейплвуд, Н. Дж.

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
всего найкращого
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Богдан і Роксоляна Галібеї з дітьми: Тимошем, Мирославою, Олею і Левком

Веселих Великодніх Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко з дочкою Маріяною
Ню Йорк, Н. Й. Форест Гіллс, Н. Й.

Дорогій родині, друзям, побратимам, знайомим та борцям на Святій Україні за її волю і самостійність
бажаємо
здорових, веселих та радісних свят!
Христос Воскрес!
Воскресне історична правда України!
Наталка і полк. Петро ВОЙНОВСЬКІ

Христос Воскрес!
Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилають
ГРИГОРІЙ і ТЕРЕСА БОЖИК
Woodside, N.Y.

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Роман і Наталія Кравчуки

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій і Христя Демидовичі з дітьми Андрійчиком і Лесею
Лівінгстон, Н. Дж.

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
бажають
Люба Лапичак-Лесько
Михаїл Лесько
Мейплвуд, Н. Дж.

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ, НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

Веселих Свят, щастя і здоров'я
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажають
Софія Олесницька
Маруся і Роман Павлишини з донями Софійкою і Оленкою

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Евген Грабарчук з РОДИНОЮ

РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Веніс, Фльорида **Дарія і Володимир Ломницькі**

Д-Р ЮРІЙ і НАДІЯ КІГІЧАК
з дітьми:
РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ і ЮРЧИКОМ
бажають
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
SUBURBAN PROFESSIONAL BLDG.
2130 Milburn Ave., Maplewood, N.J. 07040

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям, Знайомим і Шановним Пацієнтам
— бажають —
д-р Ярема і Наталка Дубики з дітьми Адріяном і Ларисою

Христос Воскрес!
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Вп. Членам, Прихильникам та всій Українській Громаді щирі побажання
пересилає
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в Нюарку
734 Sanford Ave. • Newark, N.J. 07106 • (201) 373-7839

Всім Членам Головного Уряду, Головам Округ та Управам Відділів Українського Народного Союзу
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
УЛЯНА і ВОЛОДИМИР ДЯЧУКИ

Усіх моїх пластових і не-пластових приятелів, а зокрема усіх приятелів фейлетонів О-КИ
сердечно вітаю зі
Святами Великодня
і кличу радісне
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають
ГАЛИНА і ЛЮБОМИР КУЗЬМИ та МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКО

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
висловлюємо щирі побажання
Веселих та Щасливих Свят!
Любов М. і Мирослав Роговські та Тобі і Нестор зі сином Данилком
Великдень 1991 Ірвінгтон, Н. Дж.

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають
МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ з дочками АНДРЕЄЮ і АЛЕКСАНДРОЮ

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Приятелям, Знайомим і Пацієнтам
— бажає —
д-р Петруся Котляр
ХІРОПРАКТОР
з мужем Нестором і дітьми Александрою і Данилком Паславські
167 Valley Rd., Clinton, N.J. 07013. Tel.: (201) 684-0853

РОДИНІ, КЛІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Христового Воскресення
бажає
АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Nestor Olesnyckyj
FISH, FIELD & OLESNYCKYJ
2040 Millburn Avenue, Maplewood, N.J. 07040
(201) 763-2001, (201) 761-6480
Мейплвуд, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
— бажає —
Люба Мосевич

Радісних Свят Христового Воскресення
бажає
МИРОН ПИТВАН — менаджер
Since 1914
■ Alignment ■ Brakes ■ Shock Absorbers
WORLD TIRE CO.
1752 Springfield Ave., Maplewood, N.J.
(201) 763-1700
Michelin - Sumitomo - General Tire
MYRON PYTWAN — Manager

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
101 FIRST AVE. 212-777-2490
MARYSIA
BEAUTY SALON
European & American Design
For Women & Men
WAXING PEDICURE
MANICURE FACIAL

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ
— і —
ПЕТРО КУПЕР
власники фірми
B & B MEAT PRODUCTS
168 Bedford Avenue Brooklyn, N.Y.
Tel.: (718) 388-2811

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
РОДИНА НАСЕВИЧІВ
N.E. Corner Franklin & Brown Sts.
109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.
DA 9-1844

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Українському Громадянству
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.)
Union, N.J. 07083
Tel.: (201) 964-4222

З світлим празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Знайомим і Клієнтам
власники „ВІЛЛІ РУСАЛКА"
Анна і Мирослав Кушнірі
6307 Park Blvd., Widwood Crest, N.J. 08260
Tel.: Wildwood — 1-609-522-8210
Philadelphia 1-215-725-2639

Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПОКУПЦЯМ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
— бажають —
Родина Ганусей
ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
244 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123
Tel.: (215) 627-3093

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Українським Установам, ВШ. Покупцям,
Родині і Знайомим
пересилають
ВЛАСНИКИ ПОПУЛЯРНОЇ ФІРМИ М'ЯСНИХ — ХАРЧЕВИХ І ІМПОРТОВАНИХ ПРОДУКТІВ
ТАДЕЙ ПОНОСЬ і ОСИП СИҐІДА
з РОДИНАМИ
STUYVESANT MEAT MARKET, Inc.
PRIME MEAT • HOMEMADE PRODUCTS
TOBIN WASTLESS & BLOCK HAMS
249 Stuyvesant Avenue, Newark, N.J.
Phone: (201) 373-6271

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
всім своїм ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ
пересилають
ВЛАСНИК — УКРАЇНЕЦЬ
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ
та
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
Христос Воскрес!
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue, Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Пам'ятники ставимо на всіх цвинтарях.

Веселих Свят
Христового
Воскресення
— бажає -
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „ТЕМПО"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ ....нема музики
(201) 464-5806 без „ТЕМПО"

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Знайомим,
ВШановним Відборцям і Покупцям
Веселих і Щасливих Свят
пересилає
Михайло Пирський
FIRST AVE. INFANTS & CHILDREN'S WEAR
122 1st Ave., New York, N.Y. 10003 ■ (212) 677-2980

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам,
Родині та Знайомим
З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
— бажають —
Наталія Лазірко, дочка Наталка
і син Олег з дружиною Ганусею
і донечкою Христиною
власники
OLYMPIC
COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-3181

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Гільдана Зятик
1663 So. 55th Street ■ Tacoma, Wash. 98408
Tel.: (206) 474-6104

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям,
Приятелям і Родині
бажають
О. СУХОВЕРСЬКИЙ і М. СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
власники фірми
ДНІПРО С-КА
698 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783

Христос Воскрес!
Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідні, Знайомим і ВШ. Покупцям
— бажає —
„УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"
Phone: 374-6446
1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111
Власники
БОГУСЛАВА ГНАТІВ
з Родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ВСІМ
ПЕТРО ЯРЕМА
LOUIS J. NIGRO — директор
ROBERT BUZZETTA — CPA
Родина ДМИТРИК
FUNERAL HOME
129 East 7th Street, New York, N. Y.
(Between 1st Ave. and Ave. "A")
ORegon 4-2568
Засновано 1906 р.

З Воскресенням Христовим
поздоровляємо
всіх наших теперішніх та будучих
Покупців на новому місці.
Фірма „АРКА"
26 Перша Авеню, ріг 2-ої вул., в Ню Йорку
ARKA CO, 26 First Ave., New York, N.Y. 10009
Phone: (212) 473-3550

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВШановним Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ
та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АҐЕНЦІЇ
ЗАСНОВАНА 1920 Р.
KTI
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Покупцям бажає
ВОЛОДИМИР ВАСІЧКО з РОДИНОЮ
власник
„ДНІСТЕР"
ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ
737 Irvington Ave., Maplewood, N.J. (201) 761-5577

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ МІСТА НЮАРКУ й ОКОЛИЦЬ
Радісних і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
Юрій, Осипа і Олександер Яворські
з Родинами
УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ
"SALAMANDER" — SHOES
ГОВЕРЛЯ
1060 Springfield Avenue, Irvington (Center), N.J. 07111. Tel.: (201) 374-5768

Вшанували пам'ять Великого Кобзаря

Об'єднання українців, від ділу УККА, УАКРади в Ґлен Спей, Ню Йорк, гідно вшанували роковини Тараса Шевченка.

Свято відкрив голова Об'єднання Богдан Кандюк, цитуючи Т. Шевченка: „В своїй хаті — своя правда і сила, і воля". „Невмирущі слова пророка, — сказав він, — вказують на те, що тільки у власній державі народ може мати нормальні умови розвитку і розбудови. Шевченко є і буде нашим духовним провідником, що будить приспаних до змагань за краще завтра, розпалює національну свідомість. Він є надхненням сьогоднішнього українства, а головне — учасників руху опору, які, включаючись у процес відродження України, дивляться на Кобзаря, як на гідний для наслідування приклад. Шевченко є іскрою національного життя, невгасимою, невмирущою. Нехай наше свято піднесе нас на дусі, бо зачате пророком діло стане дійсністю, якщо ми всі разом, свідомі своїх завдань, будемо продовжувати ідеали, якими жив і які проповідував наш Кобзар. Сьогодні наше свято особливо радісне, бо в ньому беруть участь наші діти — майбутність нашого народу" — закінчив Б. Кандюк.

Місцевий хор виконав „Заповіт" Т. Шевченка. Святочне слово виголосив д-р Олександер Ничка, який дуже переконливо нав'язав сьогоднішні події до пророцтв Т. Шевченка. „Заговорять і Дніпро і гори". Яка пророча сила в цих словах! Шевченко є різноманітний і багатогранний у своїй творчості поет. Він оспівував козацьку славу, долю поневоленого люду, неправду і жорстокість поневолювачів. Але понад усе він був пророком. Його пророчі слова і тепер, як ніколи, зв'язані з подіями на Україні в даний момент. Картаючи поневолювачів Петра І, Катерину ІІ та інших, Шевченко закликав свій народ до боротьби, єдности, згоди в боротьбі проти нащадків. Шевченко вірив, що встане Україна. Ми бачимо тепер поступове відродження України і ми вітаємо його, хоч до перемоги ще довгий і важкий шлях. Та віра і єдність все переможуть".

В художній частині співачка Тамара Лиходай і Володимир Мазяр в супроводі бандур виконали пісні: „Вітер віє, повіває", „Встає хмара з-за лиману", „Ой три шляхи" і „Світлиця". Солістка Тамара Лиходай виконала сольо три пісні: „Утоптала стежечку", „Минають дні", „Нащо мені чорні брови". Діти місцевого пароха Сергій і Марина Штелені гарно деклямували „Розриту могилу" і „Червону калину".

Місцевий хор закінчив художню частину піснями: „Чи ми це зійдемося", муз. Людкевича, „Сонце заходить", муз. Роздольського.

Д-р Андрій Шуль, голова відділу УККА, закриваючи свято, підкреслив, що постать геніяльного велетня українського народу Т. Шевченка символізує перемогу, безкомпромісову боротьбу за свою державу. Навчаймо своїх дітей, хто вони і чиї діти, а тоді і Україна буде вільною і молитися будемо на своїй землі. Слава Великому Кобзареві! Слава Україні!" — закінчив д-р Шуль. „Слава Героям!" — відповіла зала. Свято закінчилося національним гимном.

Після концерту, при каві, яка завжди приготована нашими невтомними господинями панями Юркевич і Ющак, присутні обмінювалися враженнями.

„Дириґент хору інж. О. Гапій, фортепіяновий супровід — Г. Гірняк, декорації — В. Мазяр, програмки — Я. Гавур.

33-ій Відділ СУА у Клівленді

Праця 33-го Відділу в минулому році проходила у великій мірі під знаком важливих подій в Україні. З ініціятиви наших членок учительок парафіяльної школи св. Йосафата в Пармі урочисто відсвятковано День відновлення української державности 22-го січня Св. Літургією в намірені українського народу. Опісля діти, батьки та громадяни Парми створили навколо церкви символічний ланцюг єднання з Україною. Піднесено на щоглі український і американський прапори і відспівано „Ще не вмерла Україна".

На заклик Фонду Допомоги Дітям і Молоді в Україні — жертвам Чорнобиля, що його створила Централя СУА, Відділ зібрав в 1990 році на листи з централі та збірки під церквами 5,045.75 дол.

Наш Відділ є членом Українських Злучених Організацій міста Клівленду. Голова Відділу входила до управи цієї організації.

У співпраці зі Злученими Організаціями Клівленду Відділ влаштував зустріч з Юрієм Шевчуком, депутатом міської Ради міста Рівне — посестри Клівленду. Ми взяли також участь в зустрічах з Ольгою Ісаєвич та Ириною Сеник, які влаштувала Округа Огайо. На заклик Централі разом з іншими відділами Клівленду ми заопікувалися хлопчиками з хору „Дударик" під час їхнього виступу в Клівленді. З нагоди тижня поневолених націй голова взяла участь у „Святі Свободи".

Під час перебування в Україні голова і три членки були на зустрічах зі союзянками у Львові і Києві і поклали від 35-го Відділу китиці квітів на могили Лесі Українки, патронки Відділу, Василя Стуса, Українських Січових Стрільців, Ольги Басараб, Івана Франка і Володимира Івасюка.

Деякі членки належать до Комітету суспільної опіки при УЗО в Клівленді, який влаштовує зустрічі з гостями з України. Вислано від Відділу 160 книжок для Будинку учителя у Львові. Відділ подарував звукозаписувач для театру „Меморіял" у Львові. Наші членки учительки школи св. Йосафата заохотили дітей взяти участь у висиланні мила в Україну. Діти зібрали і запакували 15 пачок мила. Три членки Відділу належать до „Мережі дії" при Окрузі. Одна з них є координаторкою „Мережі". Вони писали листи до президента ЗСА державного секретаря, сенаторів, конгресменів, до преси в справах створення американського консуляту в Києві, підтримки української самостійности, в справі арешту Степана Хмари тощо. Відділ є членом Федерації Жіночих Клюбів Клівленду. В XXII Конвенції СУА в Дітройті взяла участь голова і 5 членок.

Культурно-освітня референтка подбала про програму на багатолюдну різдвяну зустріч та програми на ширші сходини. Відбулися доповіді: д-ра Степана Воляника про Івана Котляревського і Марії Грушкевич про творчість Ліни Костенко. Членки, які їздили в Україну під час лікарського з'їзду в Києві і Львові поділилися з нами враженнями з подорожі.

Музейно-мистецька референтка провела курс настилування вирізування, виколювання і мереження. Такий самий курс провела членка, яка живе на Флориді. Вона також влаштувала на Міжнародному фестивалі в Сейнт Пітерсбургу виставку українського народного мистецтва і „вильний стіл". Для американського клюбу ручних робіт в Клівленді влаштовано виставку народного і прикладного вишивання з поясненнями. Членки брали участь в підготові з'їзду Округи Огайо та влаштуванні і рекламі виставки і показу автентичного народного вбрання — імпрези Округи для громади. Модельовано 12 зразків народного вбрання від дітей до подружньої пари. Допомагали у виставці членки 7-го Відд. СУА з Акрону. Ірина Руснак, музейно-мистецька референтка Централі виголосила цікавий реферат „Українське народне мистецтво в сучасному побуті". Це була цікава імпреза і на неї прийшло багато людей.

Референтка влаштувала показ вишиванок з усіх частин України на Оселі СУМА під час таборів. На жалібних сходинах в пам'ять наших колишніх членок, відомої української акторки Лени Бенцаль-Карпяк приготовлено виставку її праць прикладного мистецтва і знимків з її виступів і життя в театрі від 1920 — 1980 рр. Чотири членки належать до т-ва Українська спадщина при Окрузі. Десять членок виготовляли вервиці для України на бажання Патріярха Любачівського. Відділ є спонзором Українського Музею в Ню Йорку, вплативши до Музею 5,015 дол. Дві членки є патронками Музею, а 20 членок Відділу членами Музею. Відділ є також членом Музею-архіву в Клівленді.

Виховна референтка і її заступниця помагали в праці „Світлички", яку від 1953 року провадить Відділ. Цього року в „Світличці" було 12 дітей.

Суспільна опіка вислала до Польщі і Бразилії 84 пачки і одну пачку в Україну для Юрія Шухевича. На покриття коштів пересилки пачок проведено збірки під церквами. Під час Різдва членки зложили пожертви на фонд „Мати і дитина". Одна членка зібрала пожертви на коляду між знайомими.

Зі збірки на похоронних відправах нашої членки Анни Стецяк, на бажання родини, куплено матеріял на два фелони, які переслано Митрополитові Стернюкові. Референтка провела збірку на оголошення до „Конвенційної книги", на потреби інтернату св. Ольги в Бразилії та на допомогу бідній родині в Польщі. На Суспільну опіку видано 2,798 дол. Відвідуванo хворих членок по домах і шпиталях, а перед Різдвом і Великоднем з традиційними кошичками з печивом. Висилано картки з побажаннями скорого видужання та з радісних нагод. Відділ опікується бабусею в Польщі.

Стипендійна референтка мала в 1990 році 16 стипендистів та 14 спонзорів. Досі 10 стипендистів нашого Відділу одержали ерейські свідчення. На стипендії вислано 3,305 дол., для ліцею в Лігнице — 120 дол.

Дві наші великі імпрези — різдвяну зустріч і різдвяний базар очолює щороку наша організаційна референтка. Члени господарської референтури приготовляють каву і солодке на ширші сходини та помагають при влаштуванні різдвяної зустрічі і базару.

Загальні збори Відділу відбулися 3-го лютого ц.р. На них відзначено почесним членством за довголітню жертвенну працю у Відділі Іванну Яремко і Юлію Тарнавську — одну з основниць Відділу. Золоту відзнаку одержали Лукія Медицька за довголітнє взірцеве провадження касових книг Відділу.

Головою Відділу вибрано на 1991 рік Ольгу Демянчук. Вона подякувала уступаючій голові Іванні Шкарупі за довголітню відданy працю для Відділу, а присутні членки нагородили її тривалими оплесками.

М. Сидір

Д-р С. Конєв доповідав у Дітройті

Голова Асоціяції Демократичних Рад України, заступник голови Руху в Києві та депутат Верховної Ради СССР і УССР д-р Сергій Конєв виголосив тут в четвер, 28-го лютого, доповідь на тему „Сучасна Україна і політика Кремля".

Зустріч відкрив голова місцевого Відділу Т-ва Прихильників Народного Руху України і Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля Любомир Татух. Шановного гостя представила мгр Віра Андрушків.

С. Конєв розповів, що тактика процесу національного відродження безупинно міняється. Після великих промов, величавих історичних відзначень та численних мітингів, прийшов час на конкретну щоденну працю. Асоціяція Демократичних Рад поставила собі завдання створити мережу своїх відділів навіть в найменших містах і селах, щоб вони, між іншими завданнями, доглянули кожну виборчу скриньку та припинили виборчі фальшування під час голосування та обліку голосів. Доки цього нема, недоцільно вимагати нових виборів до Верховної Ради УССР. Тим більше, що серед виборців в наслідок зростаючої економічної кризи шириться апатія, а серед теперішніх депутатів рівень національної свідомости поступово зростає. Завдяки цьому, Верховна Рада УССР схвалила свій власний запит на референдум 17 березня, який заміряє наладнання відносин між республіками на базі їхнього суверенітету, а не збереження імперії СССР. Однак за короткий час відбудови неможливо змінити наслідків 70-літнього руйнування. „Тому на Слобожанщині, в Донбасі та на Півдні України наш Рух стоїть слабо, — сказав С. Конєв. — В цій справі потрібна поміч нашої діяспори, щоб наладнати друкування та розповсюдження національно усвідомлюючих матеріялів. На жаль, велика частина допомоги від діяспори йде тільки своїм однодумцям в Галичині, які не мають вплив у на розвиток подій, а часто ширять тільки самохвальбу. Найкраща і найбільш потрібна така допомога, яка поставить Україну на власні ноги. Тут на першому місці треба поставити всю систему освіти".

В загальному доповідач дивиться в майбутнє оптимістично. Хоча економічне становище щораз гірше і полиці в крамницях порожні, бо продуценти затримують свій товар на складах в очікуванні вищих цін, економічна руїна не буде стимулом до повороту до колишніх днів, з яких виводиться сьогоднішнє лихо, а радше до посилення процесу усамостійнення із власною валютою, національною гвардією та військом. Про власне військо говорить також Б. Єльцин в Росії, який погоджується на недоторканість кордонів і не хоче відривати Крим від України.

Справа Степана Хмари та інших вказує, що партійна реакція шукає реваншу за невдачі і перед нами ще багато важких днів, але наша національна свідомість зростає і поширюється із заходу на схід та із міст на села. Зокрема в Харкові, колишній столиці України, проходить патріотична хвиля, де під проводом Гриньова, Філенка і Мищерякова створилась Партія демократичного відродження України.

Після доповіді доповідач дав вичерпні відповіді на поставлені питання.

На закінчення зустрічі голова місцевого Відділу прихильників Руху Любомир Татух подякував д-рові С. Коневу за цікаву доповідь та повідомив присутніх, що передає йому 1,000 дол. на потреби Руху в родинному місті доповідача Дніпродзержинську.

Роман Лазарчук

Вшанували пам'ять Блаженнішого Йосифа Сліпого

Заходом місцевого відділу Українського Патріярхального Т-ва 24-го лютого в Народному Домі Ірвінгтону скромним святковим вечором відзначено роковини з дня народження бл. п. Йосифа Кардинала Сліпого (17 лютого 1892).

Невелика громада зібралася, щоб пригадати не лише страдальну життєву дорогу бл. п. Йосифа Сліпого, але й цей важний період в історії Української Католицької Церкви, почавши від його звільнення зув'язнення у 1963 році, коли завдяки його унікальній особовості та дипломатичним заходам почала змінюватися політика Ватикану супроти цієї вітки Вселенської Церкви.

Це й було темою святочного слова редактора Василя Пасічняка п. н. „Радісні новини в Українській Церкві — наслідки боротьби Патріярха Йосифа". Промовець проаналізував події в часі перебування бл. п. Йосифа Сліпого в Римі і його старання включити Українську Католицьку Церкву у систему східніх патріярхатів.

Ред. Василь Пасічняк, один з засновників першого відділу Українського Патріярхального Т-ва в Нюарку і його довголітній голова.

Щоб дати повний образ Блаженнішого, промовець пригадав воєнні роки у Львові під час совєтської окупації і його переслідування разом з усією Церквою, почавши від 1944 року, в наслідок відмови підкоритися домаганням влади. А після ув'язнення 11-го квітня 1945 року, протягом майже 20 років, героїчна постава Йосипа Сліпого в часі допитів і насильства була прикладом для тисячів в'язнів та дороговказом для цілого народу. Доповідач, сам колишній в'язень німецьких таборів, глибоко відчув і зрозумів переживання Блаженнішого у совєтських таборах, якого беззастережно подивляв і цінив як „Великого Мужа України і Церкви".

Звільнення Й. Сліпого з ув'язнення у 1963 році знайшло відгомін у цілому світі. Перебуваючи постійно в Римі, Блаженніший усю свою енергію вложив у зміцнення дипломатичного дорогого становища Української Католицької Церкви у Ватиканських колах і в західньому світі. Завершенням цього процесу вважав створення українського католицького патріярхату, дарма що особисто осягнув найвищі церковне становище — титул кардинала.

Його заходи підтримала ентузіястично українська еміграційна спільнота, створивши сильну організацію під назвою Українське Патріярхальне Товариство з десятками відділів і багатотисячним членством, вважаючи Йосифа Сліпого першим українським католицьким патріярхом. Доповідач нагадав, що Йосиф Сліпий розбудував український центр у Римі та залишив своїм наступникам крім комплексу будинків — зміни в політиці Ватикану супроти Української Церкви, а вслід за тим прихильність Папи Івана Павла II до створення патріярхату в Західній Україні. Недалекий переїзд Верховного Архиєпископа Мирослава Івана Кардинала Любачівського із Риму до Львова почне новий період в історії Католицької Церкви в Україні.

Цікаву доповідь В. Пасічняк закінчив відчитанням листа з України, що передавав думки і сподівання вірних у Львові.

Святковий вечір відкрив інж. Любомир Калинич, нав'язуючи до незабутнього Завіщання Блаженнішого Йосифа, яке він залишив усім вірним із вказівками на майбутнє. Музичну частину програми ансамбль бандуристів „Гомін" почав „Молитвою за Україну" та кантатою із XVII ст. „Ой, там на горі".

Цей популярний ансамбль „Гомін" багато років втішає публіку широким репертуаром пісень у супроводі бандури — цього традиційного українського інструменту, в якому неначе втілилася душа української пісні, що магічно зачаровує слухача. У дальшій програмі були ще три пісні: „Сон в'язня" (сл. Грабовського, муз. Лопатинського), „Стоїть явір над водою", „Полісся", повстанська пісня.

Вдалою до цього вечора була фортепіянова точка відомої піяністки Дарії Гординської-Каранович, яку недавно так тепло вітали музичні кола Львова за її заслуги як музичного педагога і віртуоза. Піяністка виконала „Баркаролю" М. Лисенка, побудовану на мотивах народної пісні „Пливе човен води повен". Легко й інтимно прозвучав цей твір, бож Д. Каранович неперевершена інтерпретаторка і ентузіястка української фортепіянової музики. А в баляді Б-Моль Ф. Шопена показала професійну досконалість і глибоке відчуття складного твору.

Немов розмовляючи з ювілятом, Іванна Кононів по-мистецьки рецитувала вірш „Владиці Владик" Б. Стефанишина, що його автор присвятив Блаженнішому.

Мистецький провід вечора і програми сцени належить І. Кононів. Четверо дітей в народному вбранні зложили перед портретом Йосифа Сліпого в'язанку квітів.

Цей вдалий пам'ятковий вечір (на жаль, при малій кількості присутніх) закінчено молитовним гимном „Боже Великий, творче всесильний".

Дора Рак

РІШЕННЯМ МІНІСТЕРСТВА внутрішніх справ СССР до Нагірного Карабаху був посланий батальйон військ згаданого міністерства з Естонії, у склад якого входять виключно вояки естонського походження. Наказ про висилку батальйону війська порушує домовленість підписану свого часу прем'єр-міністром Естонії Савісааром і колишнім міністром внутрішніх справ СССР В. Бакатіним, згідно з яким естонців не повинні висилати в гарячі місця СССР. Батальйон відрізняється також зовнішньо, бо вояки внутрішніх військ в Естонії носять дещо іншу униформу. Це може викликати, а зглядно поглибити міжнаціональну ворожнечу, викликати ненависть азербайджанців до естонців.

КІЛЬКА ДНІВ ТОМУ НАСТУПИВ у підмосковському місті Черноголовка, розташованому приблизно 40-50 кілометрів від Москви, сильний вибух. Очевидці кажуть, що після вибуху над епіцентром вибуху оформилася грибоподібна хмара радше ясного кольору. В багатьох будинках висипалось скло з вікон, а місцеве радіо повідомило, щоб батьки не випускали дітей на вулиці і тримали вікна закритими. Московський кореспондент „Експрес-хроніки" повідомляє, що в районі вибуху перебувають військові частини. Згідно з іншими інформаціями норма атомової радіції не є загрозлива, хоч ходять поголоски, що вибух був пов'язаний з атомовим реактором.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Німеччини Алєксандер фон Шталь обвинувавтив колишнього міністра державної служби безпеки Східньої комуністичної Німеччини (ГДР) Еріка Мільке в терроризмі на території Західньої Німеччини. З його наказу агенти комуністичної державної безпеки були тісно пов'язані з терористичною організацією так званою „Червоною армією", яка на замовлення комуністів виконувала різні атентати, включно з вбивствами видатних людей на Заході. Обвинувачення прокуратури розглядає тепер спеціальна парляментарна комісія.

Тенісові турніри в сезоні *1991*

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на цьогоріч ний літній сезон заплановано такі турніри:

4-го	5-го травня	Відкритий турнір на „Тризубівці"
6-го	7-го липня	УСЦАК-Схід на Союзівці
10-го	11-го серпня	Подвійні ігри на Союзівці
31-го серпня	2-го вересня	Крайові чемпіонати УСЦАК на Союзівці
14-го	15-го вересня	Подвійні ігри, Пласт „Чорноморці" на Союзівці
28-го	29-го вересня	Осінній турнір на „Тризубівці"
12-го	13-го жовтня	КЛК на Союзівці

УВАН зустрічає 100-ліття українського поселення в Канаді

Хоч Українська Вільна Академія Наук (УВАН) в Канаді започаткувала відзначення століття українського поселення в Канаді науковою конференцією вже в 1990 році, під час наукових з'їздів канадських вчених у Вікторії Б.С., однак відзначування українського століття в Канаді заплановане на 1991 — 1992 роки. На цей час готуються три більші наукові конференції з канадськими вченими (цього року в Кінґстонському університеті 2-го червня), заплановані дві конференції на 1992 рік, одна з канадськими вченими в Шарльоттавн і одна у Вінніпезі виключно українських вчених і дослідників. Цю конференцію влаштовує УВАН разом з Науковим Товариством Шевченка Канади 15 — 16-го травня 1992 року. В цій конференції передбачується також участь українських дослідників з України. Вона буде своєрідним звершенням всіх інших відбутих конференцій з нагоди століття поселення в Канаді.

Щоб, однак, залишити в історії нашої спільноти тривкі пам'ятки столітніх святкувань, УВАН працює над виданням повної „Історії українців Канади" та над науковим збірником „Століття".

В 1968 році УВАН видала двотомову „Історію українців Канади" авторства д-ра Михайла Марунчака. Її популярність була така велика, що впродовж одного року наклад був повністю вичерпаний. Сьогодні, коли брами на Україну відкрилися і попит на українське друковане слово з діяспори є великий, УВАН відчуває потребу поінформувати своїх земляків на Батьківщині про здобутки українців Канади і якою ціною їх досягнено. Для тієї цілі вирішено теж перевидати цю двотомну історію. Історія ілюстрована рідкісними історичними світлинами. Перший том з належними доповненнями вже в друку. Над доповненням другого тому й доведенням його до повного століття ведеться праця.

Вже вийшла з друку повна бібліографія праць д-ра Михайла Марунчака, з яких три чверті присвячені історії українського поселення в Канаді. Праця ця містить також огляди статті та дискусії відносно українського поселення таких учених і публіцистів, як д-р М. І. Мандрика, д-р Лев Мидловський, Олександер Бойків, Степан Волинець, д-р Роман Олійник-Рахманний, Анатоль Курдидик, д-р Мирослав Прокоп, д-р Максим Бойко та інші. Цю студію опрацював д-р Володимир Жила.

УВАН запланувала також видати „Збірник століття українців Канади". Він появиться під кінець 1992 року й схоплюватиме не тільки наукові праці про століття (виголошені доповіді на конференціях), але теж літопис святкувань століття, а також статистику українців Канади на підставі найновішого цензусу Канади. Підсумки збірника будуть також подані англійською і французькою мовами.

Передплата на всі видання „Століття" виносить 100 долярів. Хто вплатить цю належність наперед, перед появою другого тому історії, його ім'я буде надруковане в історії та в „Збірнику століття українців Канади" на листі „Фундаторів Століття". Такі фундатори матимуть той привілей, що можуть вислати цю двотомову історію українців Канади своїм рідним в Україні без додаткової оплати. Це буде гостинець рідних рідним з Канади з нагоди століття поселення в Канаді. Таку висилку переведе УВАН прямо зі своєї канцелярії. Отже, відзначаймо наше століття в Канаді разом із нашими рідними в Україні!

Президія УВАН в Канаді

Українська Православна Катедра СВ. ВОЛОДИМИРА в Ню Йорку

160 Захід 82-га вулиця

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ НА СТРАСНОМУ і ВЕЛИКОДНОМУ ТИЖНІ 1991 РОКУ

Квітень 4 — Страсний Четвер
Літургія св. Василія Великого — год. 10-та ранку
Страсті Господні — год. 6-та веч.

Квітень 5 — Страсна П'ятниця:
Царські Часи — год. 10-та ранку
Велика Вечірня з винесенням Плащаниці — год. 2-га по пол.

Квітень 6 — Страсна Субота:
Літургія св. Василія Великого — год. 10-та ранку
Свячення пасок в залі від 2 до 3 год. по поп.
Читання діянь свв. Апостолів перед плащаницею — 9-та год. вечора
Полуночниця — год. 11:30 веч.

Квітень 7 — Неділя, ПАСХА, ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ:
Пасхальна Утреня — год. 12-та ночі, а опісля Утрені — Пасхальна Літургія і свячення пасок в залі.
Всі Богослуження Страсного Тижня та Пасхальну Утренню з Літургією очолить Високопреосвященніший Архиєпископ АНТОНІЙ

Квітень 8 — Світлий Понеділок: Божественна Літургія — 11-та год. ранку

Квітень 14 — Хомина Неділя: Від'їзд автобусом від 10-ої вул. і 2-ої авеню о 8:30 ранку на цвинтар св. Андрія в . Бавнд Бруку на поминки.

Квітень 21 — Неділя Жон-Мироносиць:
Служба Божа — 10-та год. ранку. Після Служби Божої — СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ.

Настоятель Катедри
Парафіяльна Управа

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

з подякою потверджує наступні вплати на потреби Пласту в Україні й інших краях, де організується Пласт:

5500 дол. — Параскевія Павлина Подоляк;
5000 дол. (канадських) — Світовий Конґрес Вільних Українців;
2000 дол. — Кружок Пластприяту в Бостоні;
по 1000 дол. — Самопоміч Джерзі Сиҭі, Самопоміч Ню Йорк;
575 дол. — пл. сен. Слава Рубель;
по 500 дол. — Пластова Станиця Рочестер, Самопоміч Гартфорд, Фундація „Ценко — Добро Творити", Владика пл. сен. Стефан Сулик;
384 дол. — Збірка в Кентон, Огайо — пл. сен. Ляриса Музичка і Петро Бабич;
300 дол. — Самопоміч Нюарк;
200 дол. — УНС Пластовий Відділ Рочестер;
109 дол. — родина Куровицьких;
по 100 дол. — Відділ УККА Олбані, Федеральна Кредитівка Рочестер, Самопоміч Чикаґо, пл. сен. Орест і Аня Гаврилюки, пл. сен. Евстахія Гойдиш, пл. сен. Іван і Наталія Головінські, пл. сен. Юліян і Лідія Крижановські, пл. сен. Юрій і Аврелія Слюсарчуки;
по 50 дол. — Богдан Кавчак з дружиною, Ірена Павлічко, Валентина Чудовська;
по 25 дол. — Українська Кредитівка Міннеаполіс, пл. сен. Дарія Витанович, пл. сен. Іванка Кучер, пл. сен. Ніна Самокіш, Михайло й Ольга Середи;
11 дол. — Ярослав Штойко;
10 дол. — Йосиф Янкевич.

В пам'ять сл. п. Михайла Середи:
250 дол. — пл. сен. Юрій і Аврелія Слюсарчуки;
75 дол. — пл. сен. Михайло й Алла Гереці;
50 дол. — пл. сен. Юрій і д-р Аня Павлічки;
25 дол. — пл. сен. Орест і Аня Гаврилюки.

В пам'ять сл. п. Софії Кушнір:
250 дол. — пл. сен. Юрій і Аврелія Слюсарчуки.

В пам'ять сл. п. пл. сен. Галі Скорецької:
50 дол. — Ольга Дзядів;
по 25 дол. — Ляля Алиськевич, Людмила Дармограй, Ірена Чайковська;
по 20 дол. — Оксана Бачинська, Аня Гаврилюк, Галя Гірняк, Евстахія Гойдиш, Ганка Коренець, Ольга Кузьмович, Люба Пежанська, Христя Савицька, Уляна Старосольська, Христина Ференцевич.

В пам'ять сл. п. пл. сен. Ірини Скрипчук:
50 дол. — Пластова Станиця Трентон;
по 25 дол. — Мирослава Глушок, Марта і Браєн Ґрейс, Ірена і Роберт Койра, Ірена Охримович, Орест Побігушко, Марія і Лезло Сій;
по 20 дол. — Оксана Бачинська, Ярослава Лабка, Іван і Оксана Микитин, Ростик і Джіна Микитин, Віра й Іван Яскір;
по 10 дол. — Михайло і Марія Глушок, Іван і Софія Головко, Леся Обаранець.

В пам'ять сл. п. пл. сен. Романа Клоса:
250 дол. — дружина, діти і внуки.

Збірка в Керґонксоні в „День Солідарности з Нескореною Україною":
по 25 дол. — пл. сен. М. Січинська, родина Хухрів;
15 дол. — В. Квас;
по 10 дол. — пл. сен. Р. і С. Барановські, Володимир Берізка, пл. сен. М. Василик, Меланія Кокорудз, пл. сен. Міляс Лебедович, пл. сен. Володимир Мерещик, д-р Роман Мороз, С. О. Островський, д-р Роман Рак, Микола Ройка, М. Рубич, пл. сен. О. Савчук, пл. сен. Ярослава Ціханська;
по 5 дол. — І. Я. Аврамчук-Клим, Р. Бобяк, Петро Войновський, О. Равлюк.

До дня 15-го березня 1991 р. видано:

На Пласт в Україні	$5688.76
На Пласт у Бразилії	2878.25
На Пласт у Польщі	3100.83

ПОТРЕБИ ІСНУЮТЬ ДАЛІ! Просимо виставляти чеки на: "Plast — Ukraine" і пересилати до:

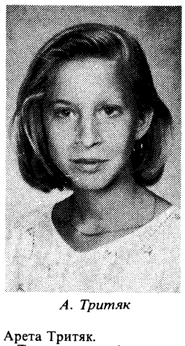
Dr. George M. J. Slusarczuk
53 Bayberry Drive, Monroe, N.Y. 10950, U.S.A.

Головна Пластова Булава

Л. Качмар і А. Тритяк виступлять в КАМІ Голл

Л. Качмар

А. Тритяк

Ню Йорк. — В неділю, 7-го квітня, о год. 1-ій по полудні візьмуть участь в концерті для вибраних учнів тут, в КАМІ Голл, 165 57-ма вулиця захід, в Ню Йорку, дві молоденькі учениці УМІ кляси Таїси Богданської: Лариса Качмар і Арета Тритяк.

Тричленне жюрі з організації Ліґа учителів музики в Ню Йорку вибрали до програми концерту дві українські композиції. Лариса виконає „Дощик" Косенка ,а Арета „Момент розпачу" Лисенка.

Демократичні...

(Закінчення зі стор. 1)

конечно однозгідна з думкою генсека М. Ґорбачова і тих сил, які стоять за його плечима, тобто генералітету армії, КҐБ і, очевидно, частини Комуністичної партії.

Західні дипломати, спостерігачі і кореспонденти сумніваються чи в Москві повторяться події Вільнюса де були вжиті танки і панцерні вози проти безборонних цивільних осіб. Впали люди і поллялася кров 13-ох литовців, але відвідуючи недавно Литву колишній президент ЗСА Ричард Ніксон заявив, що 13-го січня 1991 р. увійде до історії людства як день трагедії і тріюмфу, бо загинули невинні люди, але рівночасно народилась і закріпилась ідея відновлення незалежности Прибалтики.

Згідно з інформаціями співробітника КҐБ Льва Бєланьського, майже уся міліція Москви буде змобілізована до боротьби проти демонстрантів. Можливо, що 28-го і 29-го березня стануть днями тріюмфу для демократичних сил в Совєтському Союзі.

АҐЕНТСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс повідомило, що европейські країни далі приготовляються до прийняття більшої кількости еміґрантів зі Східньої Европи, зокрема із Совєтського Союзу. В цій справі відбулася навіть у Відні спеціяльна конференція зацікавлених країн, на якій совєтський представник повідомив, що приблизно п'ять міл. осіб з СССР виїде на Захід, як тільки буде прийнятий Верховною Радою СССР окремий еміґраційний закон на підставі якого не потрібно буде викликів із закордону, а пашпорти будуть видаватися на підставі особистої заяви. Деякі західньоевропейські країни вже почали вводити обмеження для еміґрантів побоюючись, що великий наплив чужого елементу може захитати їхню економіку. Служба еміґрації і натуралізації ЗСА також, на всякий випадок, збільшила число працівників у своїх відділах.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПОДВІЙНІ американські стандарти у політиці у відношенні до Іраку, лідери курдських повстанців заявили, що вони будуть продовжувати боротьбу проти військ Саддама Гуссейна до переможного кінця. Як відомо, представники уряду ЗСА заявили що американці і коаліційні держави не будуть вмішуватися до внутрішніх справ Іраку, не будуть допомагати повстанцям і не мають нічого проти того, як С. Гуссейн вживатиме воєнні гелікоптери проти повстанців. Раніше головне командування і сам ген. Норман Шварцкопф заявляли, що вони зістрілюватимуть кожний літак, який знесеться в повітря, бо згідно з військовим договором Ірак не має права вживати літаків в будь-якій акції. Курди і деякі політичні аналітики вважають змінену політику президента Джорджа Буша неморальною у відношенні до національних меншостей в Іраку, які боряться проти диктатури Гуссейна і за збільшення свободи для своїх груп. Вашінґтон натомість зацікавлений збереженням вкупі Іраку.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА КІЛЬКАКРАТНІ заявив головного командування коаліційних військ, що Ірак загубив понад 50 відсотків всієї військової техніки, зокрема танків, панцрених возів й іншої тяжкої зброї, яка, мовляв, залишилася в котлі оточення, великій частині танкових частин іракської армії вдалося, як виглядає, вирватись і врятувати принаймні дві повні танкові дивізії. Кореспонденти газети „Ню Йорк Таймс" Майкл Ґордон і Ерік Шмитт пишуть, що військова сила Саддама Гуссейна все ще розпоряджає великою кількістю танків й іншої зброї, яку альянти вважали знищеною. Тепер С. Гуссейн використовує цю воєнну технологію проти його внутрішніх противників, зокрема шіїтів на півдні і курдів на півночі.

„Благословенний і щасливий світанок"

(Закінчення зі стор. 1)

нашій душі маємо Христову перемогу пережити так, щоб у ній відбулась та благодатна переміна, що її приніс Христос. Хрещенням ми воскресаємо у воді новобуття. Хто серед нас нехрещений, нехай воскресне в Христі в ці великодні дні. А є такі між нами, і Шевченко колись з журбою писав: „Виростають нехрещені козацькі діти". Було колись, і є тепер. Нехай не буде таких в нашій Україні! Нехай благодать Воскресення увійде в кожну українську душу!

Хто по Хрещенні впав у тяжкий гріх, нехай усуне його Хрещенням покаяння у св. Сповіді, сльозами жалю за свої грішні вчинки. Усі зробімо в день Христового Воскресення обнову наших обітів, висловлених у Хрещенні, що служитимемо Христові і віруватимемо Його Слову благовісті для нас. Нехай не буде ні одного українця-християнина, що стрічав би Великдень з неоновленою душею, без покаяння. Приймімо Христа у св. Причасті! Отворімо в день Його Пасхи двері наших душ для Його входу, яким Він приносить нам, як колись Бог Ізраїлеві в Старому Завіті, визволення, свободу і полет в небесні простори Отця віків. Християнство — це життя в благодаті, що прийшла до нас Христовим Воскресенням. Приймім її! Шукаймо тієї благодаті з духовною спрагою і прийдім, „пиймо пиття нове, що не з каменя неплідного чудом явлене, але нетління джерело, що із гробу наче дощ видало Христа, в ньому ми утверджуємося" (Канон Пасхи, п. 3).

В той спосіб приступім до обнови нашої Церкви, її життя і діяльности по нашім лихолітті, яке вона пережила враз зі своїм Народом. Обнова ця починається обновою душ і продовжується в творчім полеті тих душ любов'ю до Бога і ближнього. Обновім усе в Христі! Нехай стане нашим творчим гаслом! З цим великоднім гаслом Церква працювала весь час в історії і створила християнську культуру і цивілізацію з великими духовними вартостями, гідністю і правами людини, які дав нам Бог і Христос потвердив своїм Воскресенням.

З цілого серця, Дорогі Браття і Сестри, благословимо Вас у цей щасливий Празник, що станеться для нас благословенним днем зустрічі в нашій Україні, за що нехай буде Богу слава і подяка! Бажємо Вам великодньої щасливої радости, що її нестимуть нам усім і світові великодні дзвони Ужгороду, Львова, Києва...

Наше великоднє слово закінчуємо знаменитими словами, немов побажаннями св. апостола Петра, які найкраще висловлять усі наші почування для Вас у цей святий і великий День: „Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що у своїм великім милосерді відродив нас до живої надії через воскресення Ісуса Христа з мертвих, до насліддя, нетлінного, безплямного, нев'янучого, збереженого для нас на небі, для нас, яких Божа сила вірою зберігає на спасення... Ви тим радійте, навіть якщо тепер ви трохи засмучені у всяких напастях, щоб ваша випробувана віра, багато цінніша від тлінного золота... була на похвалу, на славу і на честь під час об'явлення Ісуса Христа, якого ви, не бачивши, любите, в якого і тепер, не видівши, віруєте і радієте невимовно і преславною радістю, та осягаєте ціль вашої віри — спасення душ ваших" (1 Пт 1, 3-9).

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай буде з усіма Вами!

Христос воскрес!
Воістину воскрес!

Дано в Римі,
при храмі Жировицької Богоматері
і святих мучеників Сергія і Вакха,
у празник Стрітення Господа нашого Ісуса Христа
дня 2(15) лютого 1991 року Божого

† **Мирослав Іван Кардинал Любачівський**
Верховний Архиєпископ Львова Українців.
† **Володимир Стернюк**
Архиєпископ, Містоблюститель Верховного Архиєпископа Львова.
† **Максим Германюк**
Архиєпископ Вінніпеґу
Митрополит українців католиків у Канаді.
† **Стефан Сулик**
Архиєпископ Філядельфійський,
Митрополит українців католиків у ЗСА.
† **Іван Мартиняк**
Єпископ Перемиський для українців католиків у Польщі.
† **Іван Семедій**
Єпископ Мукачівсько-Ужгородський.
† **Славомир Мікловш**
Єпископ Крижевський для слов'ян у Юґославії.
† **Іван Гірка**
Єпископ Пряшівський для слов'ян у Чехо-Словаччині.
† **Софрон Дмитерко**
Єпископ Станіславівський (Івано-Франківськ).
† **Ізидор Борецький**
Єпископ Торонтонський.
† **Василь Філевич**
Єпископ Саскатунський.
† **Василь Лостен**
Єпископ Стемфордський.
† **Іннокентій Лотоцький**
Єпископ Української Чикаґський.
† **Єронім Химій**
Єпископ Ню Вестмінстерський.
† **Єфраїм Кривий**
Єпископ Куратибський для українців католиків Бразилії.
† **Андрій Сапеляк**
Єпископ Бонарійський для українців католиків Арґентини.
† **Іван Прашко**
Єпископ Мельборнський для українців католиків Австралії.
† **Роберт М. Москаль**
Єпископ Пармський.
† **Михайло Сабрига**
Єпископ-Помічник Верховного Архиєпископа Львова Українців.
† **Іван Марґітич**
Єпископ-Помічник Мукачевсько-Ужгородський.
† **Йосиф Головач**
Єпископ-Помічник Мукачевсько-Ужгородський.
† **Павло Василик**
Єпископ-Помічник Станіславівський (Івано-Франківськ).
† **Іриней Білик**
Єпископ-Помічник Станіславівський (Івано-Франківськ).
† **Мирон Дацюк**
Єпископ-Помічник Митрополита українців католиків у Канаді.
† **Михайло Микицей**
Єпископ-Помічник для українців католиків у Арґентині.

Писанковий...

(Закінчення зі стор. 2)

рідну форму майбутньої писанки. Утворилися поля. Орнамент наносила воском при допомозі писака. Починала від найсвітліших тонів, занурювала у фарбу, згодом додавала нові закрути чи риски до попередньо вимальованих. В кінці зняла весь восковий малюнок, і... готова писанка. Коли нам щось дуже припаде до душі, сподобається, ми порівнюємо: „гарне як писанка", а з чим можна порівняти її самобутню красу?

Марiччині писанки дуже різноманітні. Мисткиня, залюблена в красу старовинного мистецтва, не обмежувалася традиційним орнаментом місцевости, в якій зросла. Її колекція складена з великої кількости зразків, охоплювала майже всі райони України.

„Котра правдива гуцульська?" — поцікавилася я. Подала розписане диво — на чорному тлі соковитою жовтизною (ніби золотом) відбивали дрібночленовані ромби, рясне плетиво. В середині більших — красувалися тендітні олені чи кізлики, або інша улюблена тваринка.

Який цікавий світ писанок! Адже він відображає замилування певної етнічної групи України. Кожна з них має свій улюблений зразок орнаменту і кольору. Місце проживання майстрів чинно впливає на їх мистецтво. Мальовнича частина Краю використовувала мотиви рослинного орнаменту, а сусідство Карпат (з їх „трикутниками" гір) вплітали геометричний рисунок в розпис писанки.

Мала можливість бачити писанки з Прикарпаття і Полісся, в них домінувало чорне тло, думала — традиційне, але згодом, оглядаючи великодні дарунки з Київщини і Чернігівщини, виявила, що писанкарки з цих областей за основу також використовували червоні й чорні кольори. Рівно з тим — по всій Україні виготовляли писанки на зеленому й червоному „дні".

Рік тому, як нарешті Україна вільно святкувала Великдень, на міських базарах Львова можна було придбати писанковий крам з Косівщини, Космача, Яворівщини та Сокальщини. „Сусідки" досить суттєво різнилися.

Додаються нові елементи до орнаменту, але стійко зберігаються давні, ті, що склалися історично, що служать міцною основою і стимулом для розвитку цього чудесного мистецтва.

Ступивши на американську землю, була приємно здивована — так причарували мій зір писанки, створені „місцевими" мисткинями. Вони плідно працюють; з любов'ю передають молодшому поколінню таємниці писанкарства. Саме в цю пору відбувається їх копітка праця — незабаром Великдень. Маю надію, що будуть підготовлені виставки писанок. Вони додадуть нам настрою у свято Христового Воскресіння, Святої Паски та Обливаного Понеділка.

Писанки гуцульські, бойківські, поліські й подільські — вони різні як усі ми, але вони — українські, як і ми — діти Єдиної Матінки — України.

Ця святкова листівка, на мою думку, є вартісна в історичному пляні, бо видана до першого вільного святкування Великодня у Львові (типографія „Атлас" при сприянні Товариства Лева"). На ній чарівна писанка, символ життя і відродження України та Церкви на батьківщині. На жаль, відтворений на папері орнамент не дає повноцінного зорового сприйняття та уявлення про художні якості. Тому останнє слово за мистцями-писанкарями.

Призабуті Великодні

(Закінчення зі стор. 2)

недільне пополудне, коли усі старші подрімували після довгого і обильного сніданку і ранньої Воскресної утрені, я замінила суконку на штани і висунулася тихцем до стайні,де Антось'від коней', трохи на підпитку, без надуми осідлав коня, і ми з Карим поїхали в поле. Дорога порожня у Велику Неділю, як звичайно,повела нас до старої каплиці, в якій,як росповідали,„страшило". Але день був прозороясний весняною синявою,і боятись духів не було причини. Довкруги каплиці пишався килим фіялок і так хотілося їх назбирати. Зіскочивши з коня, я залишила його свобідно край дороги і пішла за фіялками. Ще добре не призбирала пригорщу, як Карий завернув і легким бігом пігнався в сторону Двору. Мені не залишилося нічого іншого, як вертатися пішком, навіть не здогадуючись про замішання, яке викликав Карий, коли з'явився без їздця біля стайні. Дісталося тоді мені від батька, дісталося. Найбільше за те, що,мовляв, як можна бути таким міщухом і думати, що кінь — це ровер, який можна поставити край дороги, і, як можна,на самий Великдень,так усіх перелякати...

* * *

Але Великодні з батьком,хоч нечисленні, а запам'ятались тим, що були завжди інакші. Один із них, це був перший поза рідним Львовом в час студентських років у Варшаві. Тоді ніхто з українців не святкував за григоріянським календарем і,коли „наш" Великдень припадав пізно, в часі іспитів, не було можливим на один день їхати до Львова. Отож,треба було з іншими студентами спільно, трохи зі сумом іти на Воскресну Утреню до нашої церковці на вулиці Мйодовій, а відтак „удавати", що це звичайна неділя. Тому несподіваний приїзд батька, що поступив в дорозі до Берліну, відразу викликав радісний настрій і сподівання таки відсвяткувати принаймні цей один день. Як було у звичаю батька, він запросив мене на обід, і, як при інших наших зустрічах, це відбулося в елеґантному готелі та коштувало більше, ніж мої місячні видатки на прожиток. Розуміється, цей обід нічим не пригадував великодніх сніданків при вулиці Сикстуській у Львові, тим більше, що ми з батьком ніколи не вміли зі собою говорити, а радше не мали про що.

Здається ми обидвоє були вдоволені, коли могли попрощатися, а батько передав святочну пачку від бабуні.

Щойно увечорі на нашій студенській квартирі, як поділилися зі Славою і Лідою свяченим яйцем і дещо придушеною у валізці бабуніною бабкою та паперовими тістечками,ми в трійку тихо, щоб господиня не почула, заспівали собі „Христос Воскрес" і згадували свої гарні Великодні — дома.

* * *

Як мало вже опісля залишилося цих Великоднів „дома"... Прийшли роки, в яких жахіття війни і повоєння зовсім затерли картини тодішніх Великоднів. А може добряча пам'ять не хотіла їх затримати тому, що вони не були ані гарні, ані радісні, ані не дозволили вже ніколи засісти в такому родинному колі, як у дитячих і молодечих роках?

НІМЕЦЬКА АМБАСАДА В МОСКВІ почала видавати жидам, які хочуть виїхати до тієї країни спеціяльні купони на підставі яких вони за кілька тижнів отримають в німецькій амбасаді і консулятах карточки для оформлення документів. Першого дня видачі купонів коло німецької амбасади зібралося майже п'ять тисяч осіб. Чимало еміґрантів жидівського походження, приїхавши до Німеччини на туристичну візу, попросили тамошній уряд надати їм право на постійне перебування. Чимало жидів приїхали до Німеччини з Ізраїля.

„Де ключ в історію мою”...

Вірляна Ткач здобула признання американських театральних кіл Ню Йорку за свою режисерську працю: вона поставила понад десять п'єс. За останній рік її пізнали українці Ню Йорку та околиці як засновника і мистецького керівника театрально-мистецької групи „Яра”. Наприкінці минулого року новостворений театр дав ряд вистав п'єси „Світло зі Сходу” в американському театрі „Ля-Мама” в Ню Йорку. Ця вистава показала ранню працю українського режисера Леся Курбаса, творця театру „Березіль” — одного з найбільш новаторських театрів Европи 1920-их років. Актори читали уривки з щоденника Курбаса у перекладі на англійську мову, читали й переклади творів Тараса Шевченка та Павла Тичини. З магнетофонної стрічки звучали українські оригінали. На великому екрані один за одним з'являлися слайди — фотографії з ранніх вистав Курбаса.

Ще в студентські роки, коли Вірляна вчилася на театральному відділі Колюмбійського університету, спеціялізуючися в режисерській праці, вона зацікавилася Лесем Курбасом. Назва її дисертації, написаної в 1983 році на здобуття ступеня маґістра, була: „Лесь Курбас і створення українського аванґардного театру”. Пізніше Вірляна опублікувала кілька англомовних статтей про Леся Курбаса, робила про нього доповіді на наукових театрознавчих і слов'янознавчих конференціях. Останніми роками вона не раз зустрічала в Ню Йорку гостей з України, пов'язаних з театром. Режисер театру „Будьмо” з Києва Сергій Проскурняк був захоплений виставою „Світло зі Сходу” і запросив Вірляну приїхати на Україну. В другій половині грудня 1990 року вона гостювала на батьківщині її предків.

Недавно Вірляна розповіла друзям у Ню Йорку про свої враження від подорожі на Україну. Поїздка тривала два тижні. Вірляна була захоплена нею, хоч її мандрівка почалася з неприємности: в дорозі з Америки до Києва пропали всі її речі включно з одягом, які так і не знайшлися.

Вірляна побувала у Києві, Харкові і Львові. Оглядала міста, відвідувала вистави театрів, зустрічалася з акторами і режисерами, студентами театральних вузів, розповідала про театральну групу „Яра” і взагалі про американські театри. А головне — вона шукала на Україні слідів Курбаса: бувала в приміщеннях театрів, де він працював, бачила будинки, де він жив, зустрілася з актором, що з ним працював.

Найбільше Вірляна побачила в Харкові, де театр „Березіль” діяв у 1926-1933 роках. (Як відомо, наприкінці 1933 року Курбаса заарештували, а „Березіль” перетворили на Театр імени Шевченка, який до тепер працює в дусі соцреалізму).

Нюйоркці з допомогою відеострічки разом з Вірляною ходили Харковом. Ось вона коло будинку театру, де містився „Березіль”. На будинку — меморіяльна таблиця з барельєфним портретом Курбаса. Ось Вірляна на сцені театру розглядає обертальний круг. За часів Курбаса його крутили люди, нині обертання механізоване. Вірляна задає питання про круг, а їй відповідають питанням: „Коли ви тут востаннє були?”, і дивуються, що вона ж у будинку колишнього „Березоля” вперше в житті, але багато читала про нього, розпитувала колишніх березільців, зокрема Йосипа Гірняка, який жив у Ню Йорку.

Вірляна з цікавістю оглядала музей, що знаходиться у приміщенні театру. Не могла наговоритися з завідувачем музею Романом Черкашиним, колишнім актором „Березоля”. В музеї матеріяли „Березоля” — афіші, фотографії вистав, портрети акторів тощо.

Далі Вірляна на подвір'ї будинку письменників „Слово”, де жив Лесь Курбас. Вона побувала також коло будинку, де містився Народний Кімісаріят Освіти УССР, який у жовтні 1933 року ухвалив зняти Леся Курбаса з роботи художнього керівника і директора театру „Березіль”. Бачила Вірляна колишній будинок ҐПУ, де сидів заарештований у грудні 1933 року Курбас.

У Харкові Вірляна зустрілася зі студентами і викладачами театрального інституту, розповіла їм про нюйоркський театр „Яра”. У неї багато спільного з ними: і студенти, й Вірляна вивчають творчу спадщину Курбаса, хочуть відновити його творчі методи в театрі: вони — на Україні, Вірляна Ткач на Заході, зокрема, в Америці.

Була Вірляна і в Західній Україні, де Курбас починав свою працю як артист. У Львові заглянула до будинку, де містився театр організації „Сокіл” і де Курбас уперше з'явився на сцені.

Багато вражень у Вірляни, багато переживань було. Народжена в Америці, Вірляна почуває, що Україна їй рідна. Там написала вірш „Де ключ”, який закінчується словами:

Бачиш там Тичина пише вірші
а там Курбас живе
а так то Смолич і Куліш
а там, знаєш, де у вікні світло
там Микола Хвильовий як раз стріляється
І стоїмо ми під будинком „Слово”
і розкривається мій край —
„... музеї і бібліотеки
не дадуть того що можуть
дати
карі,
сірі, блакитні...”

У червні ц. р. Вірляна Ткач плянує поїхати на Україну разом із театром „Яра”. Молоді американські актори цікавляться Лесем Курбасом, як творцем експериментального аванґардного театру. Театр „Яра” плянує у співпраці з молодими українськими акторами створити й показати глядачам нову версію вистави „Світло зі Сходу” під назвою „Світло”. В ній звучатимуть українська і англійська мови. Вистава розрахована і на українського і західнього глядача. Театр „Яра” вірить у майбутнє — у поширення в світовому театрі ідей Леся Курбаса. Для цього працює „Яра” в Ню Йорку, буде працювати на Україні.

Л. Дражевська

В Чикаґо вшанували Тараса Шевченка

Як і щороку, українська чикаґська громада відзначила святочним концертом найбільшого сина нашого народу Тараса Шевченка.

Організацією чикаґських відзначувань Шевченківських днів щороку займається Іллинойський Відділ УККА. Цьогорічне відзначення відбулося в неділю, 17-го березня, в залі катедральної школи св. Миколая. І хоч того дня Чикаґо навістила дощова погода, все таки прийшло коло 400 осіб поклонитися своєму Кобзареві.

Свято відкрив голова Відділу УККА інж. Орест Бараник. Він сказав, що вшановуємо Шевченка саме в той день, коли окупант-Москва хоче наложити на нас нові кайдани. Одначе, не зважаючи на вислід сьогоднішнього референдуму, сказав О. Бараник, ми таки заповіт Шевченка виконаємо і вражою злою кров'ю волю окропимо.

Після вступного слова мішаний хор „Сурма” під дириґентурою проф. Романа Андрушка виконав Шевченків „Заповіт”.

Слово про Шевченка на святі виголосив мґр Микола Мартинюк. Доповідач говорив про Шевченка, як про людину, що мала унікальне значення для нашого народу. Його унікальність виводиться з того, що він дав нам свій „Кобзар”, який став для нас біблією. В „Кобзарі” Шевченко пише не так про народ, як для народу. Хоч тут і там Шевченко змальовує долю нашого народу, то однак це робить на те, щоб протиставити злидні великим ідеям, які він розкривав перед нашими очима і закликав нас до них прямувати, бо тільки „в своїй хаті — своя правда і сила, і воля”. Тому з великою повагою й пошаною Шевченко змальовує в „Кобзарі” Гайдамаччину, бо це був вияв українського революційного духа, вияв української національної революції. Можна перекладати твори поетів інших народів, сказав доповідач, одначе перекласти Шевченка для когось іншого нелегко, бо в „Кобзарі” Шевченкове слово переросло мистецтво, воно перетворилося в голос, зрозумілий тільки для українського народу, який кличе до волі.

Наступною точкою була збірна деклямація „Гамалія”, гарно виконана учнями вищих кляс української катедральної школи св. Миколая, яких підготувала учителька Ярослава Проців. Відтак з глибокою емоцією та чіткою інтонацією Юлія Хім'як-Баялцалієв прорецитувала „Осії. Глава XIV”. З дуже гарним успіхом вив'язався у деклямації „Розрита могила” учень 4-ої кляси Йосиф Сабір. Всі виконавці були нагороджені рясними оплесками.

Милою і приємною точкою, яка заслужено була нагороджена теплими оплесками, був гостинний виступ на святі солістки Львівського оперного театру меццо-сопрано Марії Мащак, яка перебувала на відвідинах в Чикаґо. Під власним супроводом бандури солістка виконала дві пісні — „Думку” та „Пісню про гори Карпати”.

Святкування закінчилися виступом мішаного хору „Сурма”, який виконав „Світе тихий” та „Учітеся, брати мої” з музичного твору „Поема України” Г. Давидовського, з сольо у першій пісні Ганни Маринець. Виступи хору „Сурми” в його мішаному складі здобувають признання серед чикаґської громади. Громада тішиться, що в Чикаґо існує такий хор.

Свято закінчено відспіванням гимну „Ще не вмерла Україна”.

Лука Костелина

Громада Озон Парку у поклоні Кобзареві

Старанням Відділу УККА, який очолює Іван Безубяк, українська громада Озон Парку, Н.Й., й околиці відзначила 17-го березня ц.р. 177-ліття з дня народження Тараса Шевченка.

За традицією парох місцевої церкви о. крилошанин Петро Огірко в проповіді під час Богослужіння підкреслив релігійно-національні первні у творчості Великого Кобзаря.

Після Служби Божої церковну залю заповнили шанувальники Т. Шевченка. Концерт відкрив, привітавши зібраних, І. Безубяк, який у короткому слові схарактеризував Шевченка, як пробудника українського народу, який у своїй творчості й діяльності закликав земляків до єдности, братньої любови й незламної боротьби за власну державу.

Мішаний церковний хор під дириґентурою проф. Тимоша Білостоцького та при фортепіяновому супроводі проф. Тараса Левицького відспівав Шевченків „Заповіт”. Жіночий склад хору, в якому є багато членок місцевого 35-го Відділу СУА, виступив у вишиваних блюзках.

Доповідь виголосив ред. Володимир Барагура. Доповідач зосередив увагу на феномені безсмертности й вічности Т. Шевченка, ілюструючи ці явища уривками з творів поета, особливо з „Послання” й „Заповіту”, та зразками творчости народних поетів, мандрівних співців, лірників, кобзарів, бандуристів, численних, записаних фолкльористами, спогадів селян-сучасників поета, а також переказами, леґендами, приказками, приповідками, прислів'ями, коломийками, піснями з власного укладу мелодіями, гуморесками, врешті, повір'ями, що Шевченко досі живе й ходить по світі під прикриттям шапки-невидимки або в постаті лицаря в місячні ночі виїжджає на білому коні на свою могилу та могутнім голосом кличе: „Вставайте, кайдани порвіте”!

Крім цієї словесної фолкльорної творчости культ Т. Шевченка серед народу проявляється у витворах рукодільного й образотворчого народного мистецтва — вишивках, гаптах, вибійках, килимарстві, кераміці, дереворізах. В усіх цих творах підкреслений елемент безсмертности й вічности поета, який передається безперервним ланцюгом від одного покоління до наступного.

Шевченко глибоко запустив своє творче коріння в душу народу й ці животворні соки народного генія перетворив у своїй поезії та перелив їх у народ. Шевченко все своє життя віддав народові, а народ відплатився йому своєю вдячністю. Шевченко й народ — нероздільні!

Наш Кобзар мав теж вплив на інші народи — білоруський, болгарський, сербський, казахський. Невеличке монгольське плем'я бурятів в Сибірі створило одну з найкращих леґенд про Шевченка як про незламну людину, яка черпала силу з душі рідного народу.

Свій виступ доповідач закінчив Шевченковими словами, які, хоч відносяться до поета Івана Котляревського, можна застосувати й до самого їх автора: „Будеш, батьку, панувати, поки живуть люди, поки сонце з неба сяє, тебе не забудуть!”

Після доповіді виступили з деклямаціями дві маленькі дівчинки. Наталя Пальчинська продеклямувала вірш „Дитячий поклін Кобзареві”, а її сестричка Віра проказала „Думку” Т. Шевченка. Виконання деклямацій було зразкове й слухачі нагородили виконавців рясними оплесками.

Атракцією концерту було виконання кількох пісень під звуки бандур. Дві перші пісні „Бандуристе, орле сизий” і „Мамо” виконали Наталя Палчинська та Оленка Ходоба, а три інші — „Світлиця”, „Ой, не квітни, весно!” і „Повіяв вітер” — Оля Ходоба та Степан Качурак, які належать до групи „Гомін степів”. Не зважаючи на свої професійні навантаження, вони завжди радо віддають свої таланти громаді.

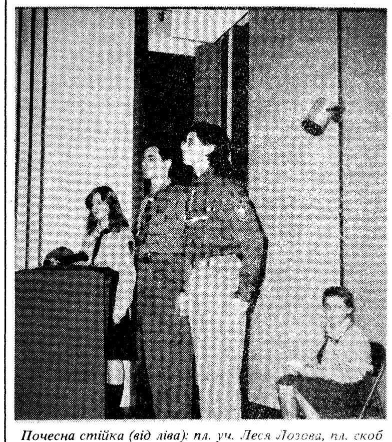
Мистецьку частину закінчив церковний хор, який відспівав пісні „Ти, моя Україно” і „Живи, Україно!”

Після закриття, яке довершив І. Безубяк, подякою виконавцям і присутнім святкову академію закінчено гимном „Ще не вмерла Україна”.

Як завжди, сцену прикрасив Михайло Новосад. Увагу присутніх привертав гарний рушник, на якому, крім узорів, був вишитий текст „Заповіту”.

Анна Байляк

Пластуни в Ню Йорку відзначили своїх героїв

Почесна стійка (від ліва): пл. уч. Леся Лозова, пл. скоб Андрій Літепло, пл. скоб Коля Савицький і сидить пл. прих. М. Чабан.

Якось вже давно ввійшло у звичай, що пластуни не люблять самореклями і не часто говорять про себе чи гордяться своїм членством у пластовій організації. Тому не дивно, що так рідко нагадують вони нашій спільноті, скільки із визначних постатей на кожному відтинку нашого життя були у своєму житті членами пластової організації.

Ось так і тепер українська громада, запрошена на вечір під назвою „Пластуни у визвольних змаганнях”, що влаштували в Ню Йорку членки куреня „Верховинки” 1-го березня, здається, вперше довідалася, що у другій світовій війні та перед або після неї згинула геройською смертю майже повна сотня пластунок і пластунів. А список, який виготовили тепер пластунки у програмі вечора та роздали усім присутнім, напевно не є повний та бракує в ньому не одного тихого героя, що, як сказала у вступному слові пл. сен. Ніна Самокіш, „закінчив мандрівку свого доземного життя у скобиному леті”.

„З далеких обріїв Вічної Ватри ми приводимо сьогодні до нашої пластової родини тих Подруг і Друзів, які віддали своє життя за Батьківщину. Дотепер ми не віддали їм пошани, не похилили перед ними нашого пластового прапора, не вказали нашим молодим пластунам та юнацтву на їх самопосвяту та ідейність, коли вони як пластуни сповнили свій обов'язок супроти Бога, Батьківщини, інших, питаючи себе: „Як не я, то хто!? Як не тепер, то коли!?, — говорила Н. Самокіш до присутніх.

А відтак, коли перед помистецьки виконаними ст. пл. Л. Лопатинською пластовими символами і на передовому місці пластовим капелюхом із чорною стяжкою, виструнчилася почесна стійка юнаків із 3-го куреня ім. Івана Мазепи, пл. скоб Тарас Ференцевич відчитав поазбучно у загальній тиші 92 прізвища пластунок і пластунів, які віддали своє життя в ім'я трьох головних обов'язків пластуна. Пл. прих. Мотря Чабан зворушливо віддеклямувала вірш А. Вільшенка „На могилах героїв”. Пл. сен. Петро Содоль поділився з присутніми інформаціями про участь пластунів від початку визвольної боротьби, вже від основоположників Пласту, як ось Іван Чмола, що був старшиною УСС. Доповідач звернув увагу, що в загальному усі знають лише те, що командир УПА Тарас Чупринка — Роман Шухевич був активним членом Пласту, а тим часом на ділі таких, як він, було сотки, а може і тисячі. Про цю численну участь пластунів у рядах УПА пише у своїх споминах Степан Стебельський (псевдо Хрін), де він гордиться тим, що залишився пластуном і таким згинув у 1949 році.

Рецитацією ст. пл. Галі Кузишин поезії „Борцям-героям” і піснею закарпатських пластунів закінчено цей скромний, але багатомовний вечір, який повинен дати поштовх іншим пластовим станицям чи з'єднанням пригадати українській громаді і самим собі, як вірно та всеціло виконують пластуни свій обов'язок перед Батьківщиною.

О. Кузьмович